Περιοδος 2η,
Νο 47
Δεκεμβρης '95
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Επαναπροσεγγιση ε/κ και τ/κ εργαζομενων σελ. 6 - 7

Ξαναρχεται ο Μαης του '68 στη Γαλλια σελ. 12

Μετα το 18ο Συνεδριο που παει το ΑΚΕΛ; σελ. 11

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΟΨΙΜΟ ΑΤΑ

Να το κανουμε της Γαλλιας

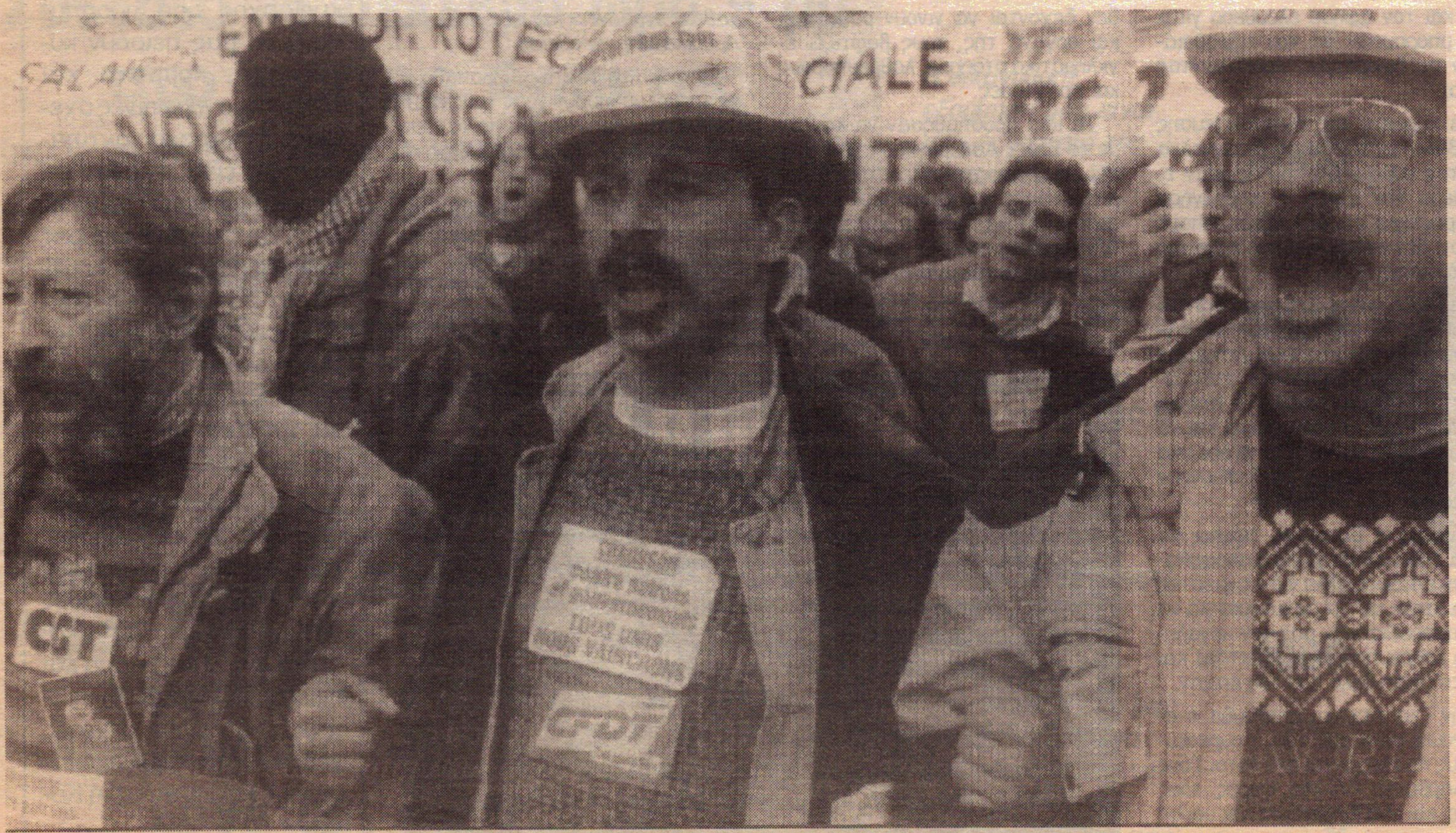

Για Χριστουγενιατικο δωρο μας φυλαγαν οι εργοδοτες την απειλη οτι δεν θα πληρωσουν την ΑΤΑ στο τελος του χρονου.

Για αλλη μια φορα εκβιαζουν και απειλουν οτι αν δεν δεχτουν οι συνδικαλιστικες οργανωσεις το πετσοκομμα της ΑΤΑ που θελουν να μας επιβαλουν τοτε θα την κοψουν ολοκληρη απο μονοι τους.

Αυτο δεν ειναι ο μονος «μπονας» που κυβερνηση και εργοδοτες μας ετοιμαζουν. Τους τελευταιους μηνες εχει ανοιξει για καλα το κεφαλαιο των ιδιωτικοποιησεων.

συνεχεια στη σελ. 3

Να "τερματιστουν οι υπηρεσιες" του Ευαγγελου

Το πορισμα για βασανισμους απο αστυνομικα οργανα και η αποφαση για «τερματισμο των υπηρεσιων» των 12 αστυνομικων που αναφερονται στο πορισμα παρουσιαστηκε απο την κυβερνηση σαν αποδειξη της θελησης της να παταξει την χρηση βιας απο την αστυνομια.

Οσο και αν προσπαθει ομως να παρουσιασει οτι οι περιπτωσεις βασανισμου αφορουν την προηγουμενη κυβερνηση, πολυ δυσκολα θα πεισει οτι η ιδια ακολουθα διαφορετικη πολιτικη. Η περιπτωση των 22 τουρκοκυπριων που αφου τους συνελαβαν και τους ξυλοφορτωσαν τους «πεταξαν» στην απεναντι πλευρα με αποτελεσμα να καταληξουν ολοι στις τουρκοκυπριακες φυλακες ειναι μια χοντρη διαψευση αυτης της εικονας (οι 22 εχουν προσφυγει στο Ευρωπαϊκο δικαστηριο). Η περιπτωση Είμες ειναι ακομα ενα παραδειγμα που βρισκεται μαλιστα αυτη τη στιγμη σε εξελιξη.

Η αστυνομια εδερνε, δερνει και θα συνεχισει να δερνει. Αυτος ειναι ο ρολος της στο καπιταλισμο. Ο σκοπος της δεν ειναι να βοηθα τους απλους ανθρωπους και να τους προστατευει αλλα να υπερασπιζεται ενα συστημα που στηριζεται στην εκμεταλευση και την καταπιεση. Ενα συστημα στο οποιο μια μικρη μειοψηφια, οι καπιταλιστες, απομυζα και εκμεταλευεται την μεγαλη μαζα της κοινωνιας. Οταν εχεις να υπερασπιστεις ενα αδικο συστημα μονο με το ξυλο και την καταστολη μπορεις να κρατας τους απο κατω ωστε να μην απειλουν τα συμφεροντα των απο πανω.

Τα περι τυφλης δικαιοσυνης και αμεροληψιας της αστυνομιας ειναι παραμυθια.

Ποσοι επιχειρηματιες βρισκονται σημερα στη φυλακη; Ποσοι απο αυτους που μας πουλανε χαλασμενα νερα, κρεατα, ψαρια και χαλουμια και δηλητηριαζουν τη ζωη μας βρισκονται μεσα; Ποσοι απο τους τραπεζιτες που εκλεψαν πανω απο 17 εκατομμυρια λιρες με υπερχρεωσεις λογαριασμων (οπως καταγγειλε ο βουλευτης Χρυσοστομιδης) βρισκονται μεσα; Ποσοι απο τους εργοδοτες που δεν παιρνουν μετρα ασφαλειας και σκοτωνονται εργατες στις δουλειες τους βρισκονται μεσα; Κανενας. Ο καθε φτωχος εργαζομενος ομως που μπορει να απλωσει το χερι του και να απειλησει την ιδιοχτησια των αφεντικων θα βρεθει αμεσως στη φυλακη και θα φαει το ξυλο του εστω και αν πηρε ενα ασημαντο ποσο.

Ο λογος που εβγαλε αυτη τη στιγμη, στη φορα η κυβερνηση το θεμα των βασανισμων, δεν ειναι απο ενδιαφερον για τα θυματα της αστυνομικης βιας αλλα οπως ομολογει ο ιδιος ο Κληριδης σε συνεντευξη του στο Φιλελευθερο της 7 Δεκεβρη: *«Ειδικη Ευρωπαϊκη Επιτροπη ετοιμασε σχετικη εκθεση, η οποια ηταν καταπελτης για την Κυπρο»* και οτι *«ζητηθηκε απο την κυβερνηση της Κυπρου να διορισει ανεξαρτητη Επιτροπη προς διερευνηση ολων των παραπονων, πραγμα που καναμε»*.

Αν δεν υπηρχαν αυτες οι πιεσεις ειναι σιγουρο οτι τιποτα δεν θα εβγαινε στη φορα. Φυσικα ουτε οι διεθνεις εκθεσεις ουτε το πορισμα θα εμποδισει την αστυνομια να συνεχισει να δερνει. Μαλλον θα το κανει πιο «επιστημονικα» για να μην μπορει να καταγελθει.

Η αντιπολιτευση αντι να ζητησει να «τερματιστουν και οι υπηρεσιες» του Ευαγγελου μαζι με τους 12 που ειναι ο υπευθυνος υπουργος για την αστυνομια, προσπαθησε να υπερασπιστει τους 12 με το επιχειρημα οτι δεν θα πρεπει να θυματοποιηθουν και δεν πρεπει να θιγει το κυρος της αστυνομιας.

Ετσι ομως σπερνει αυταπατες μεσα στο κοσμο για τον ρολο της αστυνομιας. Τελικα η κοντρα της αντιπολιτευσης με την κυβερνηση γι' αυτο το θεμα μοιαζει να ειναι για το ποιος θα προστατευσει καλυτερα την αστυνομια και οχι το κοσμο απο την αστυνομικη καταστολη και αυθαιρεσια.

Η απελευθερωση του τ/κ Είμες

Ξεσκεπαστηκαν οι αστυνομικες φιεστες

Η αποφυλακιση του τουρκοκυπριου Οσμαν Ερκαν Γιουσουφ (Είμες) μετα την γνωματευση του Γενικου Εισαγγελεα οτι δεν υπαρχουν επαρκη στοιχεια για να παραπεμφθει σε δικη και γιατι κακοποιηθηκε κατα την διαρκεια της κρατησης του αποκαλυπτει με τον πιο εντονο τροπο την αστυνομικη αυθαιρεσια.

Η αστυνομια που οργανωσε τηλεοπτικες φιεστες κουβαλωντας τα συνεργεια του ΑΝΤ1 κατα την διαρκεια της συλληψης του Είμες στην νεκρη ζωνη, τον παρουσιασε σαν τον μεγαλυτερο λανθρεμπορο και πρακτορα της τουρκικης μυστικης υπηρεσιας. Ισχυρηστηκαν οτι ειχε στη κατοχη του δυο κιλα ναρκωτικα και οτι ομολογησε συνεργατες του με αποτελεσμα να συλληφθουν αλλοι οχτω κατοικοι της περιοχης Λυμπιων - Αθηναιου, και να παρουσιαστουν στα δικαστηρια σαν «λαθρεμποροι» και συνεργατες των τουρκικων μυστικων υπηρεσιων.

Ολα τα ΜΜΕ υιοθετησαν τις ανακοινωσεις της αστυνομιας και για βδομαδες ασχολουνταν με τον μεγαλο λαθρεμπορα και πρακτορα μεχρι που βγηκε ξαφνικα ο Α. Μαρκιδης και τον αφησε ελευθερο γιατι δεν μπορουσαν να τον παρουσιασουν σε δικαστηριο, προκαλωντας σαλο.

Τα κομματα της αντιπολιτευσης τα εβαλαν με τον Γενικο Εισαγγελεα και την κυβερνηση που αφησαν ελευθερο τον Είμες. Η κυβερνηση ισχυρηστηκε οτι δεν ηξερε τιποτα και οτι δεν επεμβαινει στο εργο της δικαιοσυνης.

Το ΑΚΕΛ για πρωτη φορα ζητησε ακομα και την παραιτηση του Ευαγγελου για το «φιασκο» και κατηγορει την κυβερνηση οτι προωθει τους δικους της στην αστυνομια με αποτελεσμα να την αποδυναμωσει και να μην μπορει να κανει καλα τη δουλεια της με αποτελεσμα να ξεφευγουν ατομα σαν τον Είμες.

Σιγουρα ο Ευαγελου πρεπει να παραιτηθει αλλα οχι γιατι αποφυλακιστηκε ο Είμες αλλα για τις φιεστες που εστησε με την αστυνομια για να τον παρουσιασουν σαν τον μεγαλυτερο λαθρεμπορα και πρακτορα και για το αγριο ξηλο που του εριξαν.

Την ιδια ταχτικη ακολουθα η αστυνομια με ολους τους τουρκοκυπριους που ερχονται στο νοτο. Τους συλλαμβανει, πολλες φορες τους ριχνει και ενα βρωμοξυλο και οσους δεν δεχονται να γινουν ρουφιανοι και οργανα της, τους βαφτιζει εγκληματικα στοιχεια, λαθρεμπορους και πραχτορες.

Τα ιδια προσπαθησαν να κανουν με το Σαλιχ Ασκερογλου στη Λεμεσο. Σε προσφατη τηλεοπτικη εκπομπη μαλιστα ο κυβερνητικος εκπροσωπος δεν ειχε κανενα δισταγμο να τον χαρακτηρησει σαν πραχτορα των τουρκικων μυστικων υπηρεσιων, γιατι ταχα φωτογραφιζε καφενειο στο οποιο συχναζουν οι τουρκοκυπριοι που *«διαμαρτυρονται εναντιον του καθεστωτος Ντεκτας εξω απο την Αμερικανικη πρεσβεια»*.

Με αυτη τη ταχτικη προσπαθουν να τρομοκρατησουν τους τουρκοκυπριους που ερχονται εδω για να τους αναγκασουν ειτε να γινουν οργανα τους ειτε να φυγουν.

Οι σοσιαλιστες εργατες και νεολαιοι δεν εχουν κανενα λογο να ακολουθησουν την κυβερνηση, και τα ΜΜΕ σε αυτο το βρωμικο παιχνιδι. Πρεπει να καταγγειλουν την καταπιεση και τις διωξεις των τουρκοκυπριων.

ΔΙΚΑΙΩΝΕΤΑΙ Ο ΣΑΛΗΧ

Μετα απο 3,5 μηνες εκδοθηκε απο το γραφειο του Επιτροπου Διοικησεως το πορισμα για την κακοποιηση του Σαληχ Ασκερογλου απο αστυνομικα οργανα.

Το πορισμα αποτελει πληρη δικαιωση του Σαληχ και της Γιωτας και καταρριπτει ολους τους ισχυρισμους της αστυνομιας. Διαπιστωνει οτι υπηρξε «παραβιαση ιδιωτικου ασυλου», παρανομη συλληψη, κακοποιηση του Σαληχ και «αναρμοστη συμπρεριφορα» των αστυνομικων οργανων.

Η δικαιωση του Σαληχ ειναι δικαιωση για τον καθε αγωνιστη της επαναπροσεγγισης, και ενα σημαντικο παραδειγμα που δειχνει οτι μπορουμε να κοντραρουμε το σοβινισμο.

Ανθρωπινες σχεσεις στη γραμμη καταπαυσης πυρος

Ο εθνοφρουρος Γιαννης Καροτσακης που εκρατειτο για ενα μηνα απο τις τουρκοκυπριακες αρχες, μετα την αποφυλακιση και επιστροφη του, κινδυνευει να ξαναβρεθει στη φυλακη, αυτη την φορα στη δικη μας πλευρα.

Ο υπουργος αμυνας Ηλιαδης, διεταξε να γινει ανακριση για τις συνθηκες κατω απο τι οποιες ο Καρροτσακης συνεληφθει. Συμφωνα με τα οσα γραφτηκαν στις εφημεριδες ο νεαρος εθνοφρουρος πηγε να ανταλαξει σοκολατες με τσιγαρα με ενα τουρκοκυπριο στο απεναντι φυλακιο.

Κατι τετοιο δεν ειναι η πρωτη φορα που γινεται. Γι' αυτο και ο υπουργος αναγκαστηκε να δηλωσει οτι *«οι εθνοφρουροι που υπηρετουν στη γραμμη καταπαυσης πρεπει να αντιληφθουν οτι φυλανε Θερμοπυλες»* και οτι *«αυτοι που βρισκονται απεναντι δεν εχουν καμια εμπιστοσυνη για να αναπτυσσουν ανθρωπινες σχεσεις μαζι τους»*.

Τελικα φαινεται οτι ο εθνικισμος δεν ειναι τοσο κυριαρχος οσο προσπαθουν να μας πεισουν κυβερνηση, κομματα και ΜΜΕ. Οι «ανθρωπινες σχεσεις» στη γραμμη αντιπαραταξης ειναι η καλυτερη αποδειξη οτι πολλοι νεολαιοι και στις δυο πλευρες δεν βλεπουν τους «απεναντι» σαν εχρθους αλλα δειχνουν αρκετη εμπιστοσυνη ωστε να πανε να αναταλαξουν μαζι τους ενα τσιγαρο, μια σοκολατα, μια κουβεντα.

Αυτο μπορει να τρομαζει τους εθνικιστες και τους στρατοκρατες αλλα ειναι καλα νεα για οσους θελουν να δωσουν την κοντρα με τον σοβινισμο και παλευουν για ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους και ειρηνη στη Κυπρο.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Με απεργιες σπαζει η λιτοτητα

συνεχεια απο σελ. 1

Μετα την ΑΗΚ, την Αρχη Λιμενων, την ΑΤΗΚ, την Ηλεκτρομηχανολογικη υπηρεσια εβαλαν στο στοχαστρο τα ταχυδρομια. Ο υπουργος Συγκοινωνιων Αδαμος Αδαμιδης ειπε οτι *«οι ταχυδρομικες υπηρεσιες πρεπει να απεξαρτητοποιηθουν απο το κρατος για να αντιμετωπισουν τις προκλησεις του μελλοντος»* (ανακαλυψαν καινουργιο ορο για τις ιδιωτικοποιησεις).

Οτι και να εννοουν με αυτο, οπως και να ονομαζουν τις ιδιωτικοποιησεις, ενα ειναι το σιγουρο, οτι θα σημαινουν χειροτερες υπηρεσιες για ολο το κοσμο, απολυσεις και χειροτερευση των συνθηκων εργασιας για τους εργαζομενους σε αυτες. Το ιδιο θα συμβει ειτε τις δωσουν στους ιδιωτες ειτε κρατησει την πλειοψηφια το κρατος και τις λειτουργει με καθεστως κερδοσκοπικης επιχειρησης.

Οι επιχειρησεις κοινης ωφελειας δεν ειναι για να κερδοσκοπουν οι επιχειρηματιες ή το κρατος αλλα για να προσφερουν υπηρεσιες και να καλυπτουν τις αναγκες του κοσμου σε νερο, ρευμα, τηλεφωνα, ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη και αλλα παρομοια.

Λιτοτητα

Το μονο που μας υποσχονται για τον καινουργιο χρονο ειναι περισσοτερη λιτοτητα, περικοπες και χτυπημα του βιωτικου επιπεδου μας. Οσοι νομιζουν οτι αυτα μπορουν να γινονται μονο μακρια απο δω, στην Ελλαδα ή την Γαλλια οπου τα προγραμματα λιτοτητας του Αλεν Ζιπε εχουν προκαλεσει απεργιες στις συγκοινωνιες, τις δημοσιες υπηρεσιες, τα ταχυδρομια, τα νοσοκομεια, τα σχολεια και τον ιδιωτικο τομεα δεν χρειαζεται παρα να δουν τι λεει μελετη της κεντρικης τραπεζας που δημοσιευτηκε στον «Οικονομικο Φιλελευθερο» στις 22 Οχτωβρη.

Η Κεντρικη Τραπεζα προβλεπει οτι μεσα στα πλαισια εναρμονισης της κυπριακης οικονομιας με την Ε.Ε. θα πρεπει μεχρι το 1997 να *«επιβληθουν νεες φορολογιες σε καταναλωτικα αγαθα, οπως καυσιμα, τσιγαρα... Να αυξηθει ο ΦΠΑ ωστε να προσεγγισει τα ευρωπαϊκα επιπεδα... Να περιοριστουν οι μη παραγωγικες δαπανες του κρατους»*, δηλαδη αυτες που αφορουν τις κοινωνικες παροχες, τον τομεα της υγειας, της παιδειας κλπ.

Ηδη οι περικοπες δημιουργουν τεραστια προβληματα στα νοσοκομεια και τα σχολεια και εχουν ξεσηκωσει τις αντιδρασεις των εργαζομενων σε αυτα.

Παρ' ολα αυτα η κυβερνηση αρνειται να δωσει οποιαδηποτε αυξηση στους εργαζομενους στον δημοσιο και ημικρατικο τομεα μεχρι το '97 ενω οι αυξησεις που δωθηκαν στον ιδιωτικο τομεα ηταν απο μηδεν μεχρι 2.5%.

Αρνειται ακομα να δωσει και τις φορολογικες ελαφρυνσεις που ζητουν οι συνδικαλιστες οργανωσεις σαν αντισταθμισμα σε αυτη τη κατασταση. Οι συντεχνιες ζητουν 40 εκατομμυρια και η κυβερνηση δινει μονο 25. Δεν υπαρχουν λεφτα λεει ο υπουργος οικονομικων. Τιποτα δεν τον εμποδιζει ομως την ιδια στιγμη να χαρισει 17 εκατομμυρια λιρες στους ξενοδοχους παρατεινοντας για ενα χρονο την απαλλαγη τους απο την υποχρεωση να καταβαλλουν το 3% του ΚΟΤ.

Σαν να μην φτανουν ολα αυτα απειλουν και απο πανω οτι θα καταργησουν το δικαιωμα της απεργιας σε «ουσιωδεις υπηρεσιες» που αφορουν κυριως κλαδους με μεγαλη δυναμη και αυτοπεποιθηση οπως, η ΑΗΚ, η ΑΤΗΚ, οι εργαζομενοι στις αερογραμμες και αλλου. Ετσι ελπιζουν οτι θα μπορεσουν να ελεγξουν τις αντιδρασεις της εργατικης ταξης.

Η αντιπολιτευση

Αυτα μπορει να ειναι τα σχεδια της κυβερνησης και των εργοδοτων αλλα δεν σημαινει οτι μπορουν και να τα υλοποιησουν. Ο θυμος και η αγανακτηση των εργαζομενων μεγαλωνει μερα με τη μερα. Καθε αποφαση τις κυβερνησης προκαλει και νεες αντιδρασεις ενω καθε απειλη των εργοδοτων προκαλει την οργη της εργατικης ταξης

Δυστυχως η αντιπολιτευση και κυριως το ΑΚΕΛ που μιλα στο ονομα της εργατικης ταξης αντι να οργανωσει απο την αρχη την αντισταση σε αυτες τις επιθεσεις δεχεται να κατσει σε διαλογο με την κυβερνηση και τους εργοδοτες εφ' ολης της υλης. Οι ηγεσια της ΠΕΟ οπως και της ΣΕΚ δηλωνουν οτι δεν δεχονται κανενα περιορισμο της ΑΤΑ και του δικαιωματος απεργιας αλλα καθονται σε διαπραγματευσεις. Για να διαπραγματευτουν τι ομως;

Δεν υπαρχουν περιθωρια για υποχωρησεις. Καθε υποχωρηση τρεφει την αδιαλαξια των εργοδοτων και κτυπα την αυτοπεποιθηση των εργατων. Οι εργοδοτες αρχικα, (το Γεναρη του '93) ζητουσαν αναστολη πληρωμης της ΑΤΑ για δυο μηνες. Οι ηγεσιες των συντεχνιων ενω ελεγαν οχι στη πραξη το δεχτηκαν. Μετα ζητουσαν οι μισθολογικες αυξησεις να περιοριστουν στο υψος της παραγωγικοτητας. Οι συντεχνιακοι το δεχτηκαν και αυτο. Οι εργοδοτες επανηλθαν και ζητουσαν να ειναι πιο κατω και απο την παραγωγικοτητα ενω τωρα θελουν να νην δωσουν καθολου αυξησεις. Καθε υποχωρηση οδηγει σε νεα υποχωρηση.

Η λιτοτητα στη Γαλλια προκαλεσε τις αντιδρασεις οχι μονο των εργατων και των φοιτητων αλλα και των συνταξιουχων.

Μπορουμε να τους σταματησουμε

Αυτη η ταχτικη ειναι αδιεξοδη για τους εργατες. Αντιθετα υπαρχει η ταχτικη των δυναμικων κινητοποιησεων που μπορει να φερει αποτελεσματα. Αυτην εφαρμοσαν οι νηπιαγωγοι και αναγκασαν την κυβερνηση να αποσυρει το νομοσχεδιο με το οποιο υποβαθμιζε την προδημοτικη εκπαιδευση. Αν υποχωρουσαν και ελεγαν ας ψαξουμε να βρουμε τη χρυση τομη και να συμβιβαστουμε, σημερα θα ειχε ηδη περασει το νομοσχεδιο.

Το καλυτερο παραδειγμα ομως μας το δινουν οι Γαλλοι εργαζομενοι και φοιτητες. Ενα τεραστιο απεργιακο κυμα στον δημοσιο και ιδιωτικο τομεα πολιορκει σημερα την Γαλλικη κυβερνηση και κοντραρει τα προγραμματα λιτοτητας που θελει να επιβαλει η συντηρητικη κυβερνηση του Ζιπε. Οι κινητοποιησεις δεν ηταν απο την αρχη τοσο μαζικες. Ξεκινησαν απο λιγους φοιτητες και εργατες για να αγκαλιαστουν απο χιλιαδες εργαζομενους και στο τελος να αναλαβουν δραση και τα ιδια τα μεγαλα συνδικατα. Η κυβερνηση που αρχικα δηλωνε αμετακινητη τωρα αρχισε να υποχωρει ενω οι απεργιες συνεχιζονταν ακομα οταν γραφονταν αυτο το κομματι.

Απο αυτα τα παραδειγματα ειναι που πρεπει να αντλησουμε και μεις διδαγματα. Αν θελουμε να σταματησουμε την συντηρητικη κυβερνηση του Κληριδη και να σπασουμε την πολιτικη της λιτοτητας τοτε να να το κανουμε και μεις της Γαλλιας.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΤΥ

Σαββατο 16 Δεκεβρη ωρα 9 μμ

στο κεντρο Φρακτης

(πριν τα Λατσια, πρωτη παροδος αριστερα μετα το βενζιναδικο της BP)

Σας περιμενουμε με σπιτισιο φαϊ, μουσικη, εκπληξεις και δωρα.

Παρτε τους φιλους σας και ελατε.

Τιμη 6 λιρες με απεριοριστο φαγητο και ποτο. Για παιδια 3 λιρες. Προσκλησεις μπορειτε να προμηθευτητε απο τους συντροφους που πουλουν την Εργατικη Δημοκρατια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

4,000 Λιρες μεχρι το τελος του 1995

Η οικονομικη εξορμηση μας ειναι στο τελευταιο της μηνα. Με τις 120 λιρες που μαζευτηκαν τον προηγουμενο μηνα εφτασε στο ποσο των 1602 λιρων.

Με το παρτυ που οργανωνουμε στις 16 του Δεκεβρη ελπιζουμε να υπερκαλυψουμε το στοχο μας για το 1995. Η γενναιοδωρη συνεισφορα των συντροφων και φιλων της Οργανωσης που μας στηριζει ειναι ενα σημαντικο οπλο για τους αγωνες που εχουμε μπροστα μας.

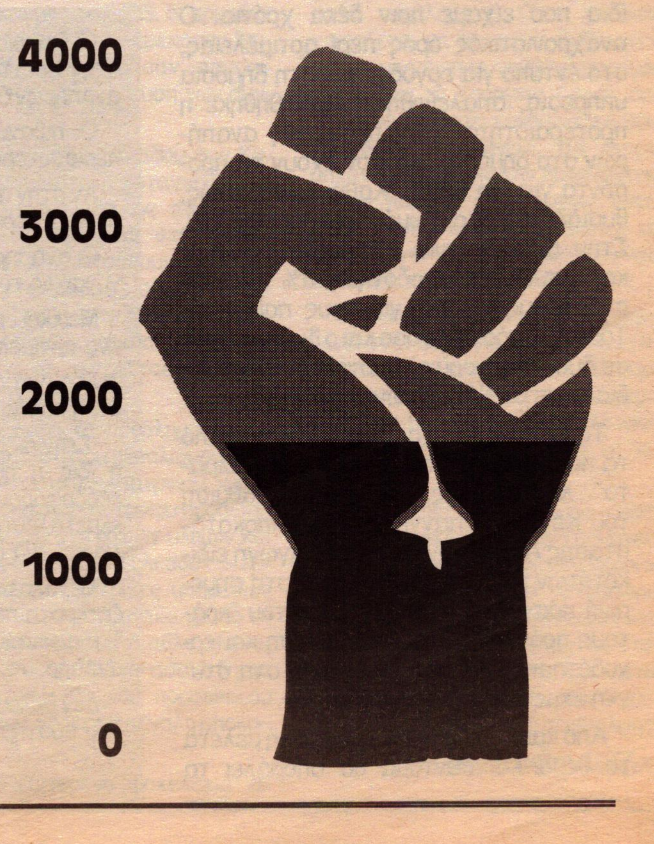

Αδιαφορια του κρατους για τους αναπηρους

Ειδική σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών καθιέρωσε, από το 1993, την 3η Δεκεμβρίου ως τη "Διεθνή Ημέρα Αναπήρων". Μιλώντας στη σύνοδο, ο Γ.Γ. του ΟΗΕ Μπούτρος Γκάλι ανέφερε ότι "συνηγορώντας για τα δικαιώματα των αναπήρων, συνηγορείς για έναν πιο ανθρώπινο κόσμο", τονίζοντας παράλληλα και την ανάγκη σεβασμού της αξιοπρέπειάς τους.

Απο παλιοτερη κινητοποιηση των παραπληγικων

Η κήρυξη της Διεθνούς Μέρας για τα άτομα με αναπηρίες συνέπεσε με το τέλος της Δεκαετίας Αναπήρων που βρήκε την πλειονότητα αυτών των ατόμων πλήρως απογοητευμένη από τα αποτελέσματά της. Φραστικές αλλαγές όρων, όπως άτομα με ειδικές ανάγκες, καθώς και διακηρύξεις και κοινωνικά νομοθετήματα δεν μπορούν, δυστυχώς, από μόνα τους, να εξαλείψουν τον κοινωνικό ρατσισμό των διακρίσεων και προκαταλήψεων κατά των αναπήρων, ούτε να λύσουν ουσιαστικά τα προβλήματά τους.

Η δήθεν ανεπάρκεια οικονομικών πόρων διεύρυνε το χάσμα της κοινωνικής ανισότητας, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Εκθεση του UNDP, με τίτλο "Προκατάληψη και αξιοπρέπεια: Ενταξη στη βάση της κοινωνικής αποκατάστασης", αποκηρύττει ως "επικίνδυνα εργαλεία" τις μέχρι το 1993 διεθνώς υιοθετηθείσες διακηρύξεις. Οπως έδειξε, οι διακηρύξεις που στόχευαν στη διασφάλιση των δικαιωμάτων τους, αντίθετα, τα παραβιάζουν κατάφωρα με αποτέλεσμα να καταδυναστεύουν ή να απορρίπτουν αυτά τα άτομα.

Ταυτόχρονα επισημαίνει πρότυπους κανονισμούς για ισότιμες ευκαιρίες, με κύρια έμφαση στην επαγγελματική αποκατάσταση.

ην Κύπρο, το σύνθημα που υιοθετήθηκε για τη φετινή Διεθνή Μέρα, μετά από εισήγηση των ιδίων των αναπήρων, ήταν "Δώστε μας την ευκαιρία, έχουμε την ικανότητα". Αναφερόταν στην επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με αναπηρίες, ως μέσο ένταξης στην κοινότητα με ίσες ευκαιρίες, ώστε να καταστούν παραγωγικές μονάδες και να χειραφετηθούν με οικονομική ανεξαρτητοποίηση.

Κατ' αρχη, πρέπει να παραδεχτούμε ότι η σημερινή κατάσταση,

όσον αφορά στην επαγγελματική αποκατάσταση των αναπήρων, δεν είναι η ίδια που είχαμε πριν δέκα χρόνια. Ο αναχρονιστικός όρος περί αρτιμέλειας, στο έντυπο για εργοδότηση στη δημόσια υπηρεσία, απαλείφθηκε. Προωθήθηκε η προτεραιότητα στην πρόσληψη αναπήρων στο δημόσιο, εφόσον έχουν τα προσόντα για μια θέση. Καθημερινά, όμως, θυσιάζεται στο βωμό του ρουσφετιού. Στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία ισχύει η κατ'αναλογίαν εργοδότηση, 3% για τους ανάπηρους και 5% για τους παθόντες. Τόσο η ποσόστωση όσο και ο διαχωρισμός σε δυο "κατηγορίες" αποτελούν αρνητική διάκριση σε βάρος των αναπήρων.

Το θετικό είναι η αποστασιοποίηση από τα παραδοσιακά "αναπηρικά επαγγέλματα". Χωρίς, όμως, ποιοτική αναβάθμιση του Κέντρου Επαγγελματικής Αποκατάστασης Αναπήρων και την εισαγωγή ειδικοτήτων που ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα, ο ρόλος του "κράτους πρόνοιας" στην εκπαίδευση και εργοδότηση αναπήρων αφήνεται στη στυγνή εκμετάλλευση των ιδιωτών.

Από καιρό, Υπουργική Επιτροπή μελετά το θέμα και σύντομα θα υποβάλει τα πορίσματά της στο Υπουργικό Συμβούλιο. Εχουν επίσης αναβαθμιστεί ουσιαστικά τα υφιστάμενα σχέδια αυτοεργοδότησης και επαγγελματικής κατάρτισης και παροχής τεχνικών μέσων.

Συμπληρώθηκε επίσης η προεργασία για εισαγωγή, το 1996, σχεδίου απασχόλησης με στήριξη, που αναμένεται να βοηθήσει στην απασχόληση ατόμων με νοητική υστέρηση ή με σοβαρές ή με πολλαπλές σωματικές αναπηρίες.

Η Κύπρος έχει υπογράψει πάμπολλες διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις, ενώ γίνεται και λόγος για εναρμόνιση με τη νομοθεσία της ΕΕ. Από χρόνια υπέγραψε τη Σύμβαση 159 του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας (ILO) και το άρθρο 15 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης - που βρίσκεται στα πλαίσια του σχετικού Κοινοτικού Χάρτη της ΕΕ, και αφορούν στην επαγγελματική αποκατάσταση ατόμων με αναπηρίες.

Αναμφίβολα η κατάσταση έχει βελτιωθεί. Είναι, όμως, κοινά αποδεκτό ότι ενώ πέτυχε η κοινωνική ευαισθητοποίηση για τα προβλήματα, πρόβλημα παραμένει η πρακτική εφαρμογή των μέτρων που αποφασίζονται. Κύριο επιχείρημα των κρατούντων, στην Κύπρο και διεθνώς, είναι πάντα η δήθεν ανεπάρκεια οικονομικών πόρων, τη στιγμή που επιχορηγείται αδρά το κεφάλαιο.

Εξάλλου, υπάρχουν απτά παραδείγματα ότι η παρούσα κυβέρνηση απεκδύεται όλο και περισσότερο του δικού της κοινωνικού ρόλου, ενθαρρύνοντας τη "φιλανθρωπία" σε βάρος του κράτους πρόνοιας.

Αυτό απαιτεί την άμεση συμμετοχή των ιδίων των αναπήρων στα κέντρα λήψης αποφάσεων, ώστε να πέσει ο "αόρατος τοίχος", στον οποίο προσκρούουν καθημερινά και που είναι απότοκο ενός γενικότερου κοινωνικού προβλήματος. Είναι, εξάλλου, και μια αναφαίρετη κοινωνική αναγκαιότητα.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι γύρω απ'όλα αυτά τα θέματα υπάρχει μεγάλη άγνοια και ελλειπής ενημέρωση των ατόμων με αναπηρίες για τα δικαιώματά τους, ώστε να τα διεκδικούν και να κερδίζουν ό,τι δικαιωματικά τους ανήκει. Περισσότερο βάρος πέφτει στους ώμους των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους, αλλά και τα ίδια τα άτομα δε μπορούν να είναι άμοιρα ευθυνών.

Παρά την οργανωμένη πάλη των οργανώσεων των αναπήρων, όμως, δυστυχώς ακόμα συντηρείται η αναχρονιστική νοοτροπία που επιμένει στη θεραπευτική αντιμετώπιση προβλημάτων αντί της προληπτικής πολιτικής.

Σημειώνουμε ότι, όπως η 3η Δεκεμβρίου είναι η Διεθνής Μέρα Αναπήρων, η 5η Μαΐου ορίσθηκε ως "Ευρωπαϊκή Μέρα Διαμαρτυρίας". Στα χέρια τους είναι να ιεραρχήσουν τις προτεραιότητές τους και να κάνουν χρήση της κάθε "Μέρας", ανάλόγως.

Αντρέας Προκοπίου
(Τετραπληγικός)

Οι διακρίσεις είναι καθημερινή πραγματικότητα για τους αναπήρους. Για παράδειγμα στην Βρεττανία μια χώρα με παράδοση στην κοινωνική πρόνοια η πλειοψηφία των αναπήρων δουλεύουν σε δουλειές που κακοπληρώνονται και δεν χρειάζονται ειδίκευση.

Οι πιθανότητες να είσαι άνεργος είναι τρείς φορές μεγαλύτερες και έξη φορές περισσότερες να απορριφθείς όταν κάμεις αίτηση για δουλειά.

Αν στην αίτηση για δουλειά αναφέρεις ότι είσαι ανάπηρος τότε υπάρχουν έξη φορές περισσότερες πιθανότητες να μην σε καλέσουν για συνέντευξη.

Οι ανάπηροι άντρες παίρνουν μόνο το 81% του μισθού ενός αρτιμελούς άντρα. Για τις γυναίκες το ποσοστό του μισθού είναι 88% μιάς αρτιμελούς γυναίκας.

Μερικοί εργοδότες εργοδοτούν ανάπηρους μόνο όταν δεχθούν χαμηλώτερο μισθό απο ένα αρτιμελή που θα κάνει την ίδια δουλειά.

Στήν νότια Κύπρο δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία αλλά η καθημερινή εμπειρία δείχνει οτι η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη.

Στην ρίζα της καταπίεσης και των διακρίσεων ενάντια στους αναπήρους βρίσκεται η ίδια η ηθική της καπιταλιστικής κοινωνίας. Βλέπουν τους αναπήρους σαν μή κερδοφόρους γιατί πρέπει να ξοδέψουν περισσότερα χρήματα για να μπορεσουν να τους εκμεταλευτούν. Είναι πιό εύκολο και αποτελεσματικό για τον καπιταλισμό να εκμεταλευθεί ένα αρτιμελή εργάτη παρά ένα ανάπηρο.

Μεγάλο μέρος της καταπίεσης βρίσκεται στους χώρους δουλειάς. Γι'αυτο πρέπει τα ζητήματα που αφορούν τους αναπήρους να γίνουν ζητήματα του εργατικού κινήματος. Τα αφεντικά πρέπει να πληρώσουν για τις ευκολίες που χρειάζονται για τους αναπήρους.

Δεν θέλουμε συμπάθεια θέλουμε να παλέψουμε για την ανατροπή του καπιταλισμού. Του συστήματος που παράγει την μιζέρια και την καταπίεση μας.

Σταύρος Σιδεράς

Να μην κλεισει η Νεα Ελεουσα

Οπως και τα προηγουμενα χρονια ετσι και φετος κατα τη διαρκεια του Ραδιομαραθωνιου ακουσαμε αμετρητες διακυρηξεις για την προσφορα βοηθειας στα ατομα με ειδικες αναγκες, ενω οι εκατονταδες χιλιαδες λιρες που μαζευονται καθε χρονο απο μια τακτικη που βασιζεται στην εκμεταλλευση της ευαισθησιας των απλων ανθρωπων υποτιθεται πως προοριζονται για σκοπους θεραπειας αλλα και παροχης καλυτερων συνθηκων διαβιωσης των ατομων με ειδικες αναγκες.

Δεν περασε λοιπον ενας μηνας απο τον Ραδιομαραθωνιο του '95 και οι κρατικοι λειτουργοι κοινωνικης ευημεριας εκπεμπουν σημα κινδυνου για διασωση του ιδρυματος «Νεα Ελεουσα», που ειναι η μοναδικη κρατικη στεγη που φιλοξενουνται σημερα ατομα με βαρια καθυστερηση. Οι ιδιοι λειτουργοι καταγγελουν πως η ελλειψη προσωπικου εχει υποβαθμισει τις υπηρεσιες σε τετοιο βαθμο που να τιθενται σε κινδυνο οι ασθενεις και η ιδια η υπαρξη του ιδρυματος.

Στο ιδρυμα "Νεα Ελεουσα" φιλοξενουνται 58 συνολικα ατομα με βαρια καθυστερηση ενω οι κοινωνικοι λειτουργοι που το επανδρωνουν ειναι μονο 52 και εργαζονται με το συστημα βαρδιας. Αυτο σημαινει οτι για καθε τεσσερα ατομα με ειδικες αναγκες αντιστοιχει ενας κοινωνικος λειτουργος. Το ποσοστο αυτο στην πραγματικοτητα ειναι πολυ μεγαλο γιατι θα επρεπε να αντιστοιχει ενας κοινωνικος λειτουργος για καθε τροφιμο, οπως εξαλλου ισχυει και σε πολλες αλλες ευρωπαϊκες χωρες (σε αυτες τις περιπτωσεις βεβαια, που χρειαζεται να πληρωσουν καποιο κοστος, δεν τους ενδιαφερει να ειναι ευρωπαιοι). Ετσι το εργο των παιδονομων (κοινωνικων λειτουργων) ειναι αφανταστα δυσκολο.

Ο πραγματικος υπευθυνος γι αυτη τη κατασταση ειναι η Κυβερνηση που με την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων απειλει να διαλυσει τα νοσοκομεια και υποβαθμιζει τις υπηρεσιες δημοσιας υγειας και κοινωνικης προνοιας. Κατα τα αλλα ο Κληριδης εδωσε το ρολοϊ του για να πουληθει για τον ραδιομαραθωνιο. Τα ατομα με ειδικες αναγκες δεν χρειαζονται ελεημοσυνη αλλα πραγματικη κοινωνικη προνοια. Εκεινο που χρειαζεται ειναι περισσοτερες δαπανες για την δημοσια υγεια και ευημερια. Περισσοτερα νοσοκομεια, και στηριξη και δημιουργια και αλλων ιδρυματων σαν την «Νεα Ελεουσα» και οχι να την αφησουν και αυτη να διαλυθει και να κλεισει.

Λεφτα υπαρχουν, αλλα η κυβερνηση προτιμα να τα δινει για εξοπλισμους και επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους και στους ξενοδοχους. Ας δωσει σε αυτους το ρολοϊ του ο Κληριδης και ας δωσει τα εκατομμυρια που τους χαριζει για τα ατομα με ειδικες αναγκες.

Ολοι οι εργαζομενοι πρεπει να συμπαρασταθουμε και να στηριξουμε τους κοινωνικους λειτουργους που διεκδικουν τη ενισχυση της Νεας Ελεουσας και των αλλων υπηρεσιων κοινωνικης ευημεριας. Με την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων που σημερα παλευουν εναντια στη πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων, οπως οι δημοσιοι, ημικρατικοι, εκπαιδευτικοι, γιατροι, νοσηλευτες, μπορουν να κερδισουν, και μαζι τους να κερδισουμε ολοι.

Ντινος Ιασωνος

ΔΙΕΘΝΗ

ΒΟΣΝΙΑ

Η συμφωνια των γερακιων δεν φερνει ειρηνη

Η συμφωνια που υπογραφτηκε απο τους ηγετες των Σερβων, των Κροατων και των Μουσουλμανων στο Ντέιτον των ΗΠΑ, δεν εχει στην πραγματικοτητα αλλαξει τιποτα απο ολα αυτα που οδηγησαν στον πολεμο της Πρωην Γιουγκοσλαβιας πριν απο τεσσερα χρονια.

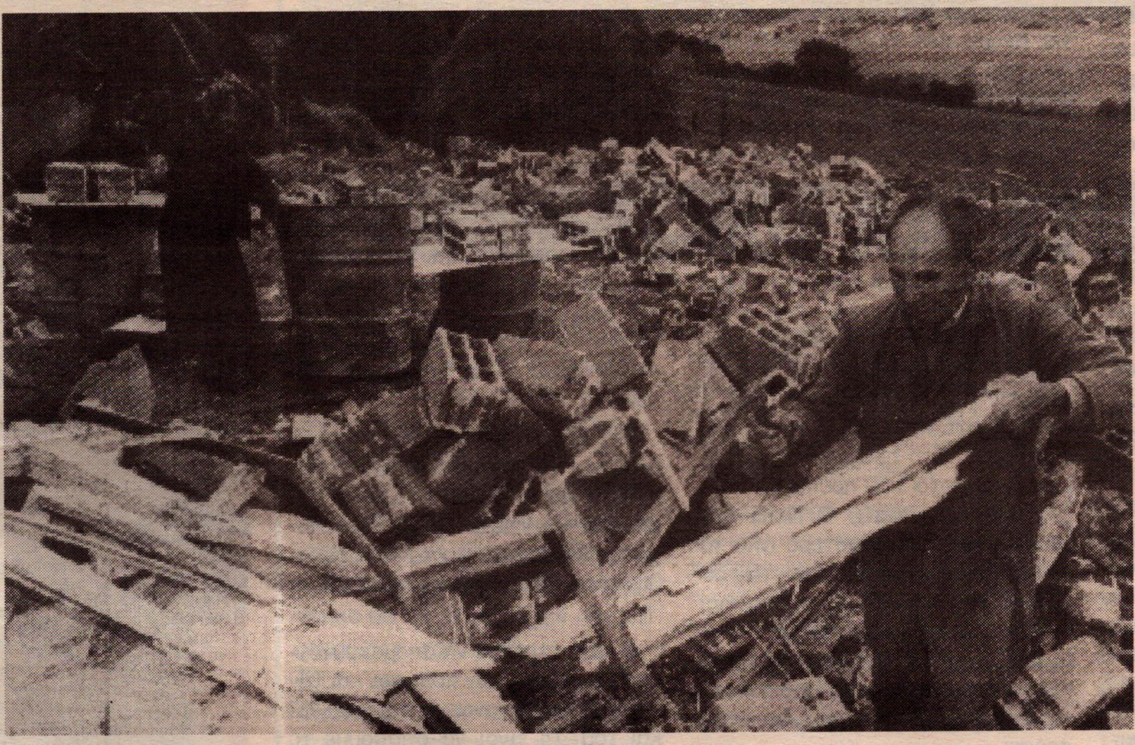

Η «ειρηνη» του Ντέιτον ειναι ειρηνη των γερακιων του πολεμου, που επιβληθηκε με τη βια κυρια απο τις ΗΠΑ, και υπαγορευτηκε απο τα δικα τους συμφεροντα και τους δικους τους ανταγωνισμους.

Η συμφωνια του Ντέιτον ειναι βουτηγμενη στο αιμα. Για να πετυχουν τους στοχους τους οι ΗΠΑ, δεν διστασαν να τορπιλισουν ολες τις προηγουμενες συμφωνιες. Τον Γεναρη του 1994 καταρρευσε το τελευταιο «ειρηνευτικο» σχεδιο της Ευρωπαϊκης Ενωσης οταν επεισε ο Κλιντον τον Ιζεμπεκοβιτς να ζητησει περισσοτερα.

Δεν διστασαν να εξοπλισουν υπογεια τους Κροατες και τους Μουσουλμανους, αδιαφορωντας για τις αποφασεις του ΟΗΕ και να δωσουν το πρασινο φως στο Τουτζμαν να εξολοθρευσει τους Σερβους απο την Κραϊνα, ουτε να στειλουν τα αεροπλανα τους να βομβαρδισουν τους αμαχους στα χωρια.

Η «επιτυχια» των ΗΠΑ, στα Βαλκανια οξυνει τωρα τους ανταγωνισμους τους με τους δυτικους συμμαχους τους, αλλα και με τη Ρωσια. Τωρα το ΝΑΤΟ ετοιμαζεται να στειλει εναν στρατο 60.000 βαρεια οπλισμενων στρατιωτων στη Βοσνια, που υποτιθεται οτι θα επιτηρει τη συμφωνια.

Ποια ειρηνη;

Ποιον κοροϊδευουν; Την «ειρηνη» τους την εχουμε δει πολλες φορες μεχρι σημερα στη Μεση Ανατολη. Την ειδαμε στο Λιβανο, που τον μετατρεψαν σε σωρο ερειπιων, στη Παλαιστινη, οπου πενηντα χρονια μετα τη «λυση» συνεχιζεται ο πολεμος, στο Κολπο, οπου για να επιβαλουν την «νεα ταξη πραγματων» δολοφονησαν χιλιαδες αμαχους και ισοπεδωσαν τη Βαγδατη βομβαρδιζοντας σχολεια, νοσοκομεια, υδραγωγεια.

Ουτε οι συμβιβασμοι ομως, αναμεσα στους χασαπηδες της Βοσνιας μπορουν να ονομαζονται «ειρηνη».

Αυτοι που εβαλαν τις υπογραφες τους κατω απο τη συμφωνια του Ντέιτον δεν ειναι παρα οι ιδιοι οι πρωταγωνιστες του πολεμου.

Η Βοσνια, λεει η συμφωνια, θα μεινει ενιαιο κρατος με δυο ζωνες. Το 49% θα ελεγχεται απο Σερβοβοσνιους και το 51% απο την Κροατομουσουλμανικη ομοσπονδια. Αποκλειστικο κριτηριο σε αυτη τη μοιρασια των εδαφων ηταν οι στρατηγικες επιδιωξεις των οπλαρχηγων.

Οι Σερβοβοσνιοι διεκδικουσαν το Σαραγεβο και παζαρευαν το πλατος του «διαδρομου» της Ποσαβινα στη βορειοανατολικη Βοσνια που ενωνει τις δυο περιοχες τους και συμφωνα με τους στρατηγους τους, κανει τα εδαφη τους «υπερασπισιμα»

Ο Ιζεμπεκοβιτς ζητουσε το Μπρτσκο, ενα διαδρομο απο το Σεραγεβο στο Γκοραζντε και προσβαση στον ποταμο Σαβα, που καταληγει στην Αδριατικη.

Ο Τουτζμαν ζητουσε τον ελεγχο της Ανατολικης Σλαβονιας, της επαρχιας της Κροατιας που κατοικειται απο Σερβους και ηταν απο τις αρχες του πολεμου στα χερια αυτονομιστων.

Προσφυγες

Το μονο που δεν συζητησαν στο Ντέιτον ηταν τις αναγκες και τις επιθυμιες των απλων ανθρωπων, Σερβων, Κροατων, Μουσουλμανων, που ζουνε σε αυτες τις περιοχες που τοσο κυνικα ριχνουν στο τραπεζι των διαπραγματευσεων οι ηγετες τους.

Ακομα και αν κρατησει αυτη η «ειρηνη» θα σημαινει πολυ λιγα για τον απλο κοσμο στη Βοσνια.

Η συμφωνια υποτιθεται οτι προβλεπει και την επιστροφη των προσφυγων στα σπιτια τους. Οι πολιτες λεει «θα εχουν το δικαιωμα να κινουνται ελευθερα σε ολη τη επικρατεια της Βοσνιας».

Προκειται για καθαρη κοροϊδια. Οι οπλαρχηγοι των Σερβων, των Κροατων και Μουσουλμανων, οι πρωτεργατες των εθνικων εκκαθαρισεων, θα κρατησουν τους στρατους και τα οπλα τους. Ακομα και οι πιο θερμοι υποστηρικτες της συμφωνιας αναγκαζονται να παραδεκτουν οτι η επιστροφη των προσφυγων θα παραμεινει στα χαρτια.

Κερδη απο τις καταστροφες

Πριν ακομα ολοκληρωθει η υπογραφη της συμφωνιας οι καπιταλιστες εχουν μπει σε ενα αγωνα δρομου για το ποιος θα προλαβει να κλεισει συμφωνιες και συμβολαια για την «ανοικοδομηση».

Οι ελληνες καπιταλιστες δεν ειναι εξω απο αυτη το αγριο κυνηγητο. Η εφημεριδα «Καθημερινη» αποκαλυπτει οτι «εκπροσωποι της κυβερνησης και τραπεζιτες οργανωνουν συναντησεις με εκπροσωπους των προξενικων αρχων των βαλκανικων χωρων για να συζητησουν τις προοπτικες που ανοιγει η αποκατασταση της ειρηνης στην Πρωην Γιουγκοσλαβια».

Για να ενισχυσει την θεση της Ελλαδα σε αυτο το παζαρι, ο Αρσενης δηλωνει οτι θα στειλει περιπου χιλιους στρατιωτες για να συμμετασχουν στην πολυεθνικη δυναμη του ΝΑΤΟ.

Οι απλοι ανθρωποι στη Βοσνια και παντου δεν εχουν να περιμενουν τιποτα ουτε απο τους ιμπεριαλιστες ουτε απο τους εθνικιστες ηγετες τους. Για αυτους οι ανθρωποι δεν ειναι παρα διπλωματικα και πολεμικα ατου, δεν ειναι παρα πιονια στα βρωμικα παιχνιδια τους, τους ανταγωνισμους τους για τη κυριαρχια, την εξουσια, το πλουτο.

Οσο οι τυχες μας βρισκονται στα χερια τους τοσο θα μας τραβανε σε αδικους και αντιδραστικους πολεμους, τοσο η ειρηνη θα παραμενει στη κοψη του ξυραφιου.

ΕΛΛΑΔΑ

Η καταπιεση εφερε την εξεγερση στο Κορυδαλο

Σαν σηριαλ σε συνεχειες παρακολουθησαμε τις αναμεταδοσεις της ΕΤ1 γυρω απο την εξεγερση στις φυλακες του Κορυδαλου. Τι ομως πραγματικα κρυβοταν πισω απο ολη αυτη την ιστορια;

Ηταν η μεγαλυτερη εξεγερση φυλακισμενων τα τελευταια χρονια. Οι κρατουμενοι κατελαβαν τις φυλακες Κορυδαλου με βασικο αιτημα τη βελτιωση των συνθηκων διαβιωσης.

Ο ξεσηκωμος των κρατουμενων αποκαλυψε την απανθρωπια του «σωφρονιστικου» συστηματος. Φρικτες συνθηκες που τσακιζουν καθε ανθρωπινη αξιοπρεπεια. Χιλιαδες ανθρωποι στοιβαζονται σε αθλια κελια, οπου η θερμανση θεωρειται πολυτελεια και ο προσωπικος χωρος εννοια ανυπαρκτη. Ο αριθμος των κρατουμενων σημερα στις ελληνικες φυλακες ειναι υπερδιπλασιος απο αυτον που ειναι κατασκευασμενες για να χωρεσουν. Στον Κορυδαλλο, που ειναι η μεγαλυτερη φυλακη, κρατουνται 1400 φυλακισμενοι ενω επρεπε να ειναι μονο 450!

Τα κονδυλια για ιατρικη περιθαλψη των κρατουμενων καθως και για αξιοποιηση του χρονου των κρατουμενων μειωνονται δραματικα. Τα περισσοτερα νοσοκομεια των φυλακων λειτουργουν σαν κεντρα πρωτων βοηθειων, επειδη εχουν χρονια να προσληφθουν γιατροι και νοσηλευτικο προσωπικο. Οι μισες φυλακες δεν διαθετουν χωρους εργασιας, ενω οπου υπαρχουν χωροι δεν λειτουργουν λογω ελλειψης κοινωνικων λειτουργων.

Υπευθυνη για την υπερφορτωση των φυλακων ειναι η πολιτικη της καταστολης που εγκαινιασε η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας πριν πεντε χρονια.

Χιλιαδες μικροκλεφτες, αστεγοι, μεταναστες ονομαζονταν «εγκληματιες» και στελονταν μαζικα στις φυλακες. Ετσι οι φυλακισμενοι, απο 4900 που ηταν τον Απριλη του ΄91, ξεπερασαν τις 6500 τον Νοεμβρη του ΄92. Απο αυτους οι 2000 ηταν προφυλακισμενοι χωρις καν να εχουν δικαστει, πολλοι για πανω απο 18 μηνες που προβλεπει η νομοθεσια.

Το 70% των φυλακισμενων στην Ελλαδα ειναι εργατες, τεχνιτες, αγροτες, μικροπωλητες και ενα 10% αστεγοι, ανεργοι και ατομα με ψυχικα προβληματα. Αυτο δεν συμβαινει βεβαια επειδη τα χαμηλα κοινωνικα στωματα γενιουνται με γονιδιο «εκληματικοτητας». Συμβαινει επειδη ειναι περισσοτερο εκτεθειμενα στην αστυνομικη αυθαιρεσια απ΄οτι η αρχουσα ταξη.

Το ΠΑΣΟΚ ειχε υποσχεθει οτι θα μειωσει τον αριθμο των κρατουμενων και οτι θα χαλαρωσει την διαδικασια της προφυλακισης. Στην πραγματικοτητα τιποτα απ'ολα αυτα δεν εγινε. Μερικα στοιχειωδη μετρα, οπως η αποσυμφορηση των φυλακων, η αυξηση των αδειων, η προφυλακιση μονο σε περιπτωσεις εξαιρετικης επικινδυνοτητας δεν προωθηθηκαν ποτε.

Αυτη ειναι η πραγματικη αληθεια για την εξεγερση των φυλακισμενων στις φυλακες Κορυδαλου κι οχι τα σεναρια για «αλβανικη μαφια», ή οτι «οι κρατουμενοι εκαναν σταση για να κλεψουν χαπια», ή ακομα οτι ηταν μια «στημενη ιστορια για αποπροσανατολισμο του κοσμου απο τα πραγματικα του προβληματα» που ακουαμε απο την ΕΤ1 και αναμασουσαν το ΡΙΚ και τα υπολοιπα καναλια.

Ποσο κοκκινος ειναι ο νεος προεδρος της Πολωνιας;

Ο Αλεξαντερ Κβασνιεφσκι, πρωην «κομμουνιστης» υφυπουργος στην τελευταια κυβερνηση που επεσε το 1989 ειναι ο νικητης των προεδρικων εκλογων στη Πολωνια. Ο Λεχ Βαλεσα, ο παλιος ηγετης του συνδικατου της Αλληλεγγυης και για χρονια συμβολο του αγωνα εναντια στα σταλινικα καθεστωτα δεν καταφερε ξαναεκλεγει.

Οι εργατες μαυρισαν τον Βαλεσα για ολες τις επιθεσεις που εχουν δεχτει ολα τα τελευταια χρονια στο βιωτικο τους επιπεδο εξαιτιας των προγραμματων «μεταβασης στη οικονομια της αγορας».

Η αγορα, αποδειχτηκε οτι δεν ηταν ο παραδεισος που υποσχονταν ο Βαλεσα το 1989. Η παραγωγη βουλιαξε, η ανεργια πηρε τεραστιες διαστασεις, ο πληθωρισμος εκτιναχτηκε στα υψη και η φτωχεια απλωθηκε σε μεγαλα τμηματα της κοινωνιας. Οι οικονομολογοι προβλεπουν οτι η βιομηχανικη παραγωγη θα χρειαστει τουλαχιστο ενα με δυο χρονια για να ξαναφτασει στα επιπεδα του 1989.

Η ψηφος ομως στους πρωην «κομμουνιστες» δεν σημαινει οτι ο κοσμος νοσταλγει το παλιο καθεστως. Ο Δημοκρατικος Συνασπισμος της Αριστερας, οπως εχει μετονομάστει το παλιο Κομμουνιστικο Κομμα της Πολωνιας δεν ειναι το κομμα των εργατων αλλα το κομμα της γραφειοκρατιας που ειχε την εξουσια τα χρονια του «κομμουνισμου».

Σημερα τα ιδια προσωπα που ηταν τοτε στην εξουσια, στα εργοστασια, στα αγροχτηματα, στις δημοσιες επιχειρησεις, στο στρατο κλπ, εξακολουθουν να βρισκονται στα ποστα τους, τωρα πια σαν μανατζερ ή ιδιοχτητες. Αυτοι ηταν που τελικα καταφεραν να βγουν κερδισμενοι απο την «μεταβαση» απο τον κρατικο καπιταλισμο στην οικονομια της αγορας. Και τα παλια τους κομματα προσαρμοστηκαν πολυ γρηγορα στις νεες συνθηκες. Σε ολες τις χωρες της Α. Ευρωπης οπου οι πρωην «κομμουνιστες» παιρνουν την εξουσια συνεχιζουν την πολιτικη των αγριων μεταρρυθμισεων της αγορας. Το ιδιο εγινε στην Ουγγαρια, τη Ρουμανια, τη Βουλγαρια, την Λιθουανια. Το ιδιο γινεται στη Πολωνια.

Ο Κβασνιεφσκι δηλωνει τωρα οτι δεν εχει καμια προθεση να σταματησει ουτε μεταρρυθμισεις, ουτε τις διαδικασιες ενταξης στην Ε.Ε., ενω υποστηριζει ακομα και την ενταξη της Πολωνιας στο ΝΑΤΟ.

Το ΑΚΕΛ που χαιρετησε την νικη του Κβασνιεφσκι στη Πολωνια σαν νικη των δυναμεων του σοσιαλισμου ξεχνα ολες αυτες τις πραγματικοτητες και παρουσιαζει τα «αναμορφωμενα» Κομμουνιστικα Κομματα της Α. Ευρωπης και της Ρωσσιας σαν την προοπτικη για τους εργατες.

Οι εργατες ομως δεν εχουν να περιμενουν τιποτα απο αυτα τα κομματα της αρχουσας ταξης. Στη Πολωνια οπως και παντου αλλου χρειαζεται να χτισουν απο την αρχη, απο τα κατω ενα γνησιο σοσιαλιστικο εργατικο κομμα.

Δεκεβρης '63: τα αδιεξοδα του εθνι

Επαναπροσεγγιση ε/κ και τ/κ ερ

Τα εκτακτα μετρα που πηρε η κυβερνηση και η αστυνομια για να εμποδισουν τους μαθητες και τους φοιτητες να περασουν στην νεκρη ζωνη, στις προσφατες αντικατοχικες εκδηλωσεις, εδειξαν με το πιο εντονο τροπο την τρομαρα των διαφορων αρμοδιων μηπως προκληθει ενα θερμο επεισοδιο. Ταυτοχρονα ομως εδειξαν ακομα μια φορα την υποκρισια τους και τα αδιεξοδα της πολιτικης του εθνικισμου.

Οι αντικατοχικες πορειες παρουσιαστηκαν και παρουσιαζονται σαν η αυθορμητη αντιδραση του κοσμου εναντια στην κατοχη. Αυτο ομως δεν ειναι αληθεια. Ποτε δεν ηταν αυθορμητα οργανωμενες απο τα κατω. Αντιθετα απο την αρχη η πολιτικη του «αντικατοχικου κινηματος» ηταν μια επιλογη που ερχοταν απο τα πανω. Με τη στηριξη της κυβερνησης, της εκκλησιας και των κομματων στηθηκε το κινημα οι γυναικες επιστρεφουν για να ακολουθησουν μετα οι μαθητες, οι φοιτητες, οι μοτοσυκλεττιστες κ.τ.λ.

Συνειδητα επαιξαν το χαρτι του εθνικισμου επιδιωκοντας να προσανατολισουν τους εργαζομενους και τη νεολαια να βλεπουν σαν εχθρους τους, τους εργαζομενους και τη νεολαια στην αλλη πλευρα και οχι τη μικρη μειοψηφια των ελληνοκυπριων τραπεζιτων, βιομηχανων και ξενοδοχων που βρισκονται στην κορυφη της κοινωνιας και πλουτιζουν στην πλατη των απλων ελληνοκυπριων. Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη προσπαθησε να στησει ενα εθνικιστικο κινημα που θα το χρησιμοποιουσε, οποτε τη βολευε, για να στηριζει τις επιλογες της.

Αυτη η πολιτικη ομως στις προσφατες κινητοποιησεις των μαθητων εδειξε με το πιο ξεκαθαρο τροπο τα ορια της. Οταν οι μαθητες «παρεκτραπηκαν» και εβαζαν σε κινδυνο τα παζαρια και τις διπλωματικες μανουβρες που μαγειρευουν αυτη την περιοδο, χρειαστηκαν συρματοπλεγματα και ενισχυμενες δυναμεις των ΜΑΔΔ και της αστυνομιας για να τους ελεξουν. Η κυβερνηση βρεθηκε να καταγγελει τους «ταραξιες μαθητες» ξεχνοντας οτι η ιδια με την πολιτικη της, τα δογματα και τις πολεμοχαρες κραυγες ειναι που εθρεψε και στηριζει τις δεξιες και ακροδεξιες παραταξεις των μαθητων και φοιτητων που πρωτοστατησαν στα επεισοδια στη γραμμη αντιπαραταξης.

Υποκρισια

Η σταση των εθνικιστων και της κυβερνησης απεναντι στις εκδηλωσεις των μαθητων δεν ειναι το μονο παραδειγμα που δειχνει την υποκρητικη πολιτικη που ακολουθουν. Η επιθεση που εγινε πριν λιγο καιρο εναντια στο τουρκοκυπριο λεκτορα του πανεπιστημιου Νιαζι Κιζιλγιουρεκ, ειναι ακομα ενα τετοιο παραδειγμα που εχει βαλει σε σοβαρη αμφισβητηση τις διακυρηξεις της κυβερνησης και της πολιτικης ηγεσιας οτι θελουν δικαιη και βιωσιμη λυση του Κυπριακου προβληματος και ειρηνικη συνυπαρξη με τους τουρκοκυπριους.

Οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες ηθελαν το κεφαλι του Νιαζι ενω οι πιο μετριοπαθεις του ζητουσαν να απολογηθει, για το βιβλιο του, για τις αποψεις του, ακομα και για το οτι ο ιδιος ζει στο νοτο ενω οι γονεις του στο βορρα. Στη πραγματικοτητα ομως ειναι αυτοι που πρεπει να απολογηθουν στο Νιαζι. Ο Νιαζι δεν εκανε τιποτα περισσοτερο απο το να ασκησει το δημοκρατικο του δικαιωμα στην ελευθερια εκφρασης, εγκαταστασης και εργασιας. Δικαιωματα που ταχα υπερασπιζονται οι ελληνοκυπριοι, αλλα τα ξεχνουν μολις καποιος πει κατι που δεν τους αρεσει.

Η υποκρισια τους αποκαλυφτηκε τελειως οταν σε μια εκπομπη ο δημοσιογραφος Ανθος Λυκαυγης, καλεσε τον Νιαζι να καταγγειλει τον Αττιλα. Ο Νιαζι απαντησε οτι *«εγω ειμαι ετοιμος να καταγγειλω τα εγκληματα της δικης μου πλευρας. Ειστε και σεις ετοιμοι να καταγγειλετε τα έγκληματα της δικης σας;»*. Ο Λυκαυγης βεβαια παριστανοντας την παπια ρωτησε *«μα ποια εγκληματα;»* Οταν ο Νιαζι του εφερε σαν παραδειγμα τη σφαγη της Τοχνης ο Λυκαυγης το αρνηθηκε υποστηριζοντας οτι αυτο ειναι Τουρκικη προπαγανδα.

Βεβαια ο Λυκαυγης θα πρεπει να ξερει για τους 84 τουρκοκυπριους που δολοφονηθηκαν εν ψυχρω τον Αυγουστο του '74 στη Τοχνη, αλλα οπως και οι υπολοιποι ελληνοκυπριοι εθνικιστες προτιμουν να θυμουνται μονο τα εγκληματα και τις σφαγες απο το Αττιλα το '74 και να ξεχνουν τα εγκληματα και τις σφαγες απο την δικη τους πλευρα. Συγκεντρωνονται στο πολεμο του '74 και ξεχνουν οτι αυτος ο πολεμος ηταν η συνεχεια μιας διαμαχης που ξεκινησε πολυ πιο πριν.

Αδικος πολεμος

Η πρωτη ανοιχτη συγκρουση αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τους τουρκοκυπριους ηταν το Δεκεβρη του '63 και οδηγησε σε ενα φοβερο αιματοκυλισμα των τουρκοκυπριων. Η επισημη ελληνοκυπριακη προπαγανδα χαρακτηριζει τις συγκρουσεις εκεινης της περιοδου σαν «τουρκικη ανταρσια» και ξεχνα οτι ο Μακαριος με την καλυψη ολων των κομματων προσπαθησε να αφαιρεσει ολα τα δικαιωματα που εδινε το συνταγμα στους τουρκοκυπριους, οπως το δικαιωμα για χωριστους δημους, δικαιωμα βετο και αλλα.

Μεσα σ'αυτα τα τριανταπεντε χρονια εγιναν πολλα που καθορισαν τις εξελιξεις στο Κυπριακο αλλα εκεινο που εγινε με την μεγαλυτερη επιμελεια ηταν η συσκοτιση αυτων των γεγονοτων και η αποκρυψη της αληθειας. Οι αρχουσες ταξεις της καθε πλευρας κρατουν και προβαλλουν μονο οσα τους βολευουν για να καλλιεργουν τον εθνικισμο στην εργατικη ταξη και τη νεολαια. Η καθε μια εχει το δικο της «δεν ξεχνω» και συγκεντρωνεται σ'αυτο.

Μεσα στην ελληνοκυπριακη νεολαια, που δεν χανουν ευκαιρια να της μιλουν για το '74 και το Αττιλα, πολυ λιγοι ξερουν οτι εγιναν και πριν το '74 βαρβαροι πολεμοι στην Κυπρο και οτι προσφυγες και αγνοουμενοι υπαρχουν τουλαχιστον απο το '63. Και πολυ λιγοτεροι ειναι αυτοι που ξερουν οτι στη συντριπτικη τους πλειοψηφεια αυτοι ηταν τουρκοκυπριοι.

Αντιθετα οι τουρκοκυπριοι νεολαιοι ξερουν τα παντα και ακομα περισσοτερα για το '63 και τα χρονια που ακολουθησαν μεχρι το '67, ενω ελαχιστοι θα ξερουν για τα «ανδραγαθηματα» του τουρκικου στρατου το '74.

Ο μονος τροπος να απομακρυνουμε το κινδυνο νεων πολεμων και την επαναληψη γεγονοτων σαν του '63 και του '74 ειναι να σπασουμε το μισος και την καχυποψια που υπαρχει αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Να δειξουμε οτι οι εργαζομενοι της αλλης πλευρας δεν ειναι εχθροι μας και οτι οι πραγματικοι υπευθυνοι για τους πολεμους και τις καταστροφες που εγιναν στην Κυπρο τις τελευταιες δεκαετιες ειναι οι αρχουσες ταξεις και οι στρατοκρατες και των δυο πλευρων για να εξασφαλισουν την αποκλειστικη κυριαρχια τους πανω στο νησι. Να δειξουμε οτι εμεις δεν θελουμε να εχουμε καμια σχεση με αυτους και οτι ειμαστε αντιθετοι με οσα εχουν κανει μεχρι τωρα και θα αντισταθουμε στα μελλοντικα σχεδια τους που οδηγουν σε νεους πολεμους.

Δεν μπορουμε ομως να πετυχουμε κατι τετοιο λεγοντας ψεμματα και προβαλλοντας τις ευθυνες της αλλης πλευρας μονο. Πρεπει να κατανοησουμε τους φοβους και τις ανησυχιες των τουρκοκυπριων εργαζομενων και να δουμε το δικο τους «δεν ξεχνω».

Επαναπροσεγγιση

Σημερα ολο και περισσοτερος κοσμος, που μπορει να πηρε μερος και σε αντικατοχικες πορειες πιστευοντας οτι ετσι μπορει να χτιστει και η επαναπροσεγγηση, αρχιζει να αντιλαμβανεται οτι τετοιες εκδηλωσεις το μονο που πετυχαινουν ειναι να μεγαλωνουν το μισος και την καχυποψια αναμεσα στους απλους ανθρωπους στις δυο πλευρες, δυναμωνουν τους εθνικιστες και ανοιγουν την προοπτικη ενος νεου πολεμου στην Κυπρο. Ο εθνικισμος ειναι μια αδιεξοδη πολιτικη που το μονο που εχει να προσφερει στους απλους ανθρωπους ειναι πολεμους, σφαγες, προσφυγια, αγνοουμενους, φρικη και βαρβαροτητα.

Ο εθνικιστικος πολεμος στην Βοσνια εδειξε με τον πιο ξεκαθαρο τροπο αυτη την διαδικασια. Μετα απο τεσσερα χρονια πολεμου σημερα βρισκονται περιπου στο ιδιο σημειο απ'οπου ξεκινησαν. Τεσσερα χρονια ομως πραγματικης φρικης και εξαθλιωσης για τους απλους ανθρωπους ενω οι μονοι κερδισμενοι απ'αυτο το πολεμο ηταν οι εθνικιστες ηγετες που εμειναν ανενοχλητοι να απολαμβανουν τα προνομοια τους.

Μπορει να θυμιζουν Βοσνια αυτες οι σκηνες αλλα ειναι απο Σοζωμενο. Οσο αγνωστο και αν ειναι μεσα στους ελληνοκυπρ που εζησαν για πολλα χρονια σε αθλιες συνθηκες. Οσα εγκλη σε βαρος των ελληνοκυπριων αλλα τοσα εκαναν οι ελληνοκυ στρατος σε βαρος των τουρκοκυπριων απο

Ο εθνικισμος μονο εθνικα ξεκαθαρισματα, προσφυγες, αγνοο εγρατικη ταξη στην Κυπρο. Το μονο που μπορει να εμποδ ειλικρινους επαναπροσεγγισης, που να καλιεργει την φιλια κ την Ελλαδα και

Ο εθνικισμος και οι εθνικιστες δεν λυνουν προβληματα αλλα δημιουργουν. Για να ξεπερασουμε τον κινδυνο νεων συγκρουσεων για να μην εχουμε νεες σφαγες, αλλους προσφυγες και αγνοουμενους χρειαζεται μια αλλη πολιτικη. Χρειαζεται μια πολιτικη ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Απεναντι στους εθνικιστες που υποστηριζουν οτι οι ανθρωποι με διαφορετικη εθνοτητα και θρησκεια δεν μπορουν να ζουν μαζι χρειαζεται να θυμηθουμε και να θυμησουμε τις παραδοσεις του εργατικου κινηματος στην Κυπρο, τις απεργιες και τους εργατικους αγωνες απο το '40 μεχρι το '50 οπου ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι εδωσαν την μαχη για το 8ωρο, για το μεροκαματο, για καλυτερες συνθηκες ζωης. Εχουμε αμετρητα παραδειγματα για να δειξουμε οτι οι απλοι ανθρωποι, οι ελληνες και τουρκοι εργατες δεν εχουν τιποτα για να χωρισουν αλλα αντιθετα εχουν πολλα που τους ενωνουν.

Απεναντι στους εθνικιστες που θελουν να στησουν στο τοιχο το καθ' ενα που αμφισβητα την κυριαρχη ελληνοκυπριακη προπαγανδα, χρειαζεται να χτισουμε ενα αντισοβινιστικο μετωπο. Που να καταγγελει πρωτα και κυρια την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη για τις σφαγες και τα εκληματα σε βαρος των τουρκοκυπριων το '63 - '64, το '67 αλλα και το '74 και να παλευει εναντια στα πολεμικα δογματα και τους εξοπλισμους. Που να ξεκαθαριζει οτι οι απλοι ανθρωποι και στις δυο πλευρες δεν εχουν τιποτα το κοινο με τους τραπεζιτες, τους βιομηχανους και τους ξενοδοχους στην δικη τους πλευρα και δεν εχουν κανενα συμφερον να τους ακολουθουν σε ενα νεο πολεμο εναντια στους εργαζομενους της αλλης κοινοτητας. Αντιθετα εχουν καθε συμφερο να παλεψουν για να χτισουν την φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα σε ελληνες και τουρκους εργατες.

Αυτη ειναι η προοπτικη που μπορει να ανοιξει σημερα το δρομο για την ειρηνη στην Κυπρο. Οι χιλιαδες των ελληνοκυπριων και των τουρκοκυπριων που μαζευτικαν στο Ληδρα Παλας για να γιορτασουν στην γιορτη που οργνανωσαν τα Ηνωμενα Εθνη, οι φανταροι που περνουν τη γραμμη αντιπαραταξης για να ανταλλαξουν τσιγαρα και σιοκολατες, οι εργατες που αντιστεκονται στη λιτοτητα και τις περικοπες που επιβαλλει η κυβερνηση για χαρη των εξοπλισμων, δειχνουν οτι αυτη η προοπτικη μπορει να γινει πραγματικοτητα.

Πετρος Μιχαηλ

...κισμου

...γαζομενων

...ν Κυπρο. Ειναι τουρκοκυπριοι προσφυγες απο τον Αγιο ...υς οι πρωτοι προσφυγες στη Κυπρο ηταν τουρκοκυπριοι ...τα και βαρβαροτητες εκανε ο τουρκικος στρατος το '74 ...ιακες ενοπλες ομαδες, η εθνοφρουρα και ο ελληνικος ...ο '63 μεχρι το '67, ακομα και το '74.

...ενους και καταστροφες προσφερε μεχρι σημερα στην ...ει να ξαναγινει η Κυπρος, Βοσνια ειναι μια πολιτικη ...την εμπιστοσυνη αναμεσα στους εργατες στην Κυπρο, ... Τουρκια.

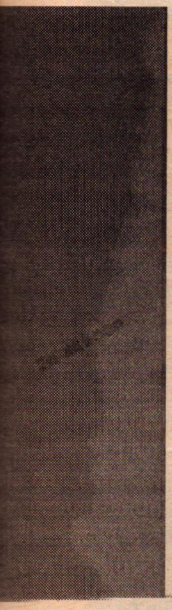

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ και τα διεθνιστικά καθήκοντα των ελληνοκύπριων επαναστατών

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στο 18ο συνεδριο του ΑΚΕΛ, η ηγεσια του κομματος ανακοινωσε την προθεση της να δημιουργησει ενα Λαϊκο Μετωπο με στοχο την συμπηξη *"μιας τετοιας πλατιας συνεργασιας που να ειναι ικανη να φερει στο τοπο τη δημοκρατικη αλλαγη"*. Σε αυτο το Μετωπο, το οποιο θα αγγιζει *"μεχρι και τις παρυφες της Δεξιας"*, το ΑΚΕΛ *"απαιτει το μεριδιο της διακυβερνησης που δικαιωματικα του ανηκει και ειναι ετοιμο να αναλαβει την αναλογη ευθυνη"*. Οσον αφορα τον υποψηφιο προεδρο, αυτος *"θα πρεπει να συγκεντρωνει την ευρυτερη δυνατη αποδοχη"*.

Ειναι αρκετοι στο χωρο της αριστερας που ειδαν τη προοπτικη μιας τετοιας συμμαχιας σαν θετικη. Αυτο που ακουγεται ειναι οτι θα δωθει κυβερνητικος λογος για πρωτη φορα στο ΑΚΕΛ και οτι - αν μη τι αλλο - το ΑΚΕΛ θα σταθει τροχοπεδη στην επιβολη οποιονδηποτε αντιλαϊκων μετρων απο τη νεα κυβερνηση.

Παλιο κρασι...

Ωστοσο, η "νεοι" προσανατολισμοι του ΑΚΕΛ που υποσχονται να "δωσουν ξανα την ελπιδα" δεν ειναι καθολου καινουργιοι. Δοκιμαστηκαν σε πολλες χωρες οπως και στη Κυπρο ξανα απο το ΑΚΕΛ. Παντου απετυχαν.

Η στρατηγικη του Λαϊκου Μετωπου χρονολογειται απο τον Ιουλιο του 1934, με τη συνεργασια τριων κομματων στη Γαλλια: Του Κομμουνιστικου Κομματος, του Σοσιαλιστικου Κομματος και του Δεξιου Ριζοσπαστικου Κομματος. Τον Μαη του 1936 το Λαϊκο Μετωπο κερδισε τις εκλογες. Ενω ομως αυτη η νικη σηματοδοτησε το ξεσπασμα μιας σειρας γενικων απεργιων και καταληψεων, η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου φροντισε να κανει αμεσως ξεκαθαρο οτι *"οι Κομμουνιστες και οι Σοσιαλιστες θετουν την πολιτικη τους δραση μεσα στα πλαισια του κοινου προγραμματος και κατω απο τον ελεγχο των Ριζοσπαστων"*, δηλαδη της Δεξιας. Περιορισαν ετσι τη δυνατοτητα δρασης των υποστηριχτων τους. Ο "σοσιαλιστης" Θορεζ προειδοποιουσε οτι *"πρεπει να ξερουμε πότε να διακοπτουμε μια απεργια"* ενω η εφημεριδα του Κομμουνιστικου Κομματος *Ουμανιτε* κυκλοφορουσε με κυριο τιτλο *"Κομμουνιστικο Κομμα σημαινει νομος και ταξη"*.

Για το Κομμουνιστικο Κομμα η παλη για το σοσιαλισμο αναστελονταν επ'αοριστο. Ενω ομως δηλωμενος στοχος του Λαϊκου Μετωπου ηταν να εμποδισει την ανοδο των φασιστων στη Γαλλια, τον Μαρτη του 1937 ο σοσιαλιστης Υπουργος Εσωτερικων διεταξε την αστυνομια να πυροβολησει εναντια στους διαδηλωτες που προσπαθουσαν να διαλυσουν συγκεντρωση των φασιστων. Τεσσερεις αντιφασιστες σκοτωθηκαν.

Οι καλυτεροι μαχητες εναντια στο φασισμο ηταν αυτοι που επεμεναν να συνδεουν την παλη εναντια στο φασισμο με την παλη για συνολικη ανατροπη του καπιταλισμου.

Ηταν οι αυθορμητες απεργιες των εργατων που τελικα εμποδιασαν την γαλλικη αρχουσα ταξη να στηριξει την ανοδο των γαλλων φασιστων στην εξουσια. Ο "σωτηρας" τους ομως ηρθε τελικα τον Ιουλιο του 1940 απο τα εξω - ακουγε στο ονομα Αδολφος Χιτλερ. Η τραγωδια ηταν οτι η Αριστερα δεν μπορουσε πια να προσφερει καμμια καθοδηγηση που να πειθει την εργατικη ταξη.

Τα ιδια και χειροτερα εγιναν στην Ισπανια. Το καλοκαιρι του 1936 στη Καταλωνια και σε μια σειρα απο αλλες μεγαλες πολεις της χωρας η εργατικη ταξη πηρε κυριολεκτικα στα χερια της την εξουσια. Αυτο το επαναστατικο κυμα θα το τσακιζε ενα χρονο αργοτερα η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου, με πρωταγωνιστη τα στρατευματα που ελεγχοταν απο το Κομμουνιστικο Κομμα. Τελικα ο φασιστας Φρανκο αποδεικτηκε ο μεγαλος κερδισμενος. Επικρατησε στον Ισπανικο Εμφυλιο και καθησε στο σβερκο της Ισπανικης εργατικης ταξης για 37 ολοκληρα χρονια.

Κομμουνιστικα Κομματα σε χωρες που εκτεινονται απο τη Φιλλανδια μεχρι τη Χιλη και το Ιρακ συμμετειχαν σε τετοιες κυβερνητικες συμμαχιες. Σε ολες ανεξαιρετως τις περιπτωσεις για τα Κομμουνιστικα Κομματα οι παραχωρησεις ερχονταν πρωτες μηπως και τρομαξουν οι δεξιες "προοδευτικες δυναμεις". Αυτο υπαγορευε το "εθνικο συμφερον".

...σε καινουργιο μπουκαλι

Δεν ειναι ουτε και για το ΑΚΕΛ η πρωτη φορα που μπαινει σε συνεργασια με την προοδευτικη, οπως τη χαρακτηριζει, αστικη ταξη. Το "Μινιμουμ Προγραμμα" ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ και η εκλογη του Κυπριανου το 1983 ηταν προϊον αυτης ακριβως της τακτικης. Οι εργαζομενοι δεν κερδισαν ουτε και το ελαχιστο απο αυτη την ιστορια. Οπως δεν βγηκαν κερδισμενοι απο τη στηριξη που εδωσε το ΑΚΕΛ στην κυβερνηση που εφερε το ΦΠΑ, την κυβερνηση Βασιλειου.

Το οτι το ΑΚΕΛ δεν ειχε τους δικους του υπουργους σε αυτες τις κυβερνησεις διολου δεν αλλοιωνει την αδιεξοδη εικονα που ξανα και ξανα παρουσιαζουν αυτα τα μετωπα.

Στην Ισπανια το Κομμουνιστικο Κομμα δεν ειχε ουτε ενα υπουργο στη κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου το 1936. Στη Γαλλια ειχε. Το αποτελεσμα και στις δυο περιπτωσεις ηταν το ιδιο καταστροφικο: κτυπημα της εγατικης ταξης για χαρη της συνεργασιας με τους "προοδευτικους" εκμεταλλευτες της.

Αν αυριο βρεθει σε μια τετοια κυβερνηση το ΑΚΕΛ, θα ειναι ο δικος του Υπουργος Εργασιας που θα καλει τους εργαζομενους να δειξουν αυτοσυγκρατηση στα αιτηματα τους. Θα ειναι με την δικη του διαμεσολαβηση που θα επιχειρειται η καταργηση του Τιμαριθμου. Θα ειναι ισως ο Υπουργος Δικαιοσυνης του ΑΚΕΛ που θα αναλαμβανει την ευθυνη για επιχειρησεις τυπου Χλωρακας, αποθηκων Θεοδοσιου, και για τα ξυλοφορτωματα τουρκοκυπριων και για τα βασανιστηρια στους αστυνομικους σταθμους.

Κι αυτο γιατι η πολιτικη βαση και το προγραμμα των Λαϊκων Μετωπων δεν ειναι τιποτε αλλο παρα η πολιτικη και το προγραμμα της δεξιας. Με αυτο ειναι που προσαρμοζεται σημερα το ΑΚΕΛ οταν αποφασιζει «πανηγυρικα» την υποστηριξη της ενταξης της Κυπρου στην Ε.Ε., που ισοδυναμει με την «νομιμοποιηση» των επιθεσων που γινονται εναντια στο βιοτικο επιπεδο και τις καταχτησεις της εργατικης ταξης.

Απλη Αριθμητικη

Το ΑΚΕΛ ζητα απο την εργατικη ταξη να θυσιασει τα αμεσα της συμφεροντα στο βωμο ενος Μετωπου που θα *"διωξει τη λαιλαπα της ακροδεξιας"*. Της ζητα να μεινει στο "περιμενε" μεχρι τις επομενες προεδρικες εκλογες.

Το ΑΚΕΛ, οπως και ολα τα Κομμουνιστικα ή Σοσιαλδημοκρατικα κομματα που βλεπουν το σοσιαλισμο να ερχεται με δοσεις, δεν προχωρα περα απο τον πρωτο κανονα της αριθμητικης, την προσθεση. Λεει: Το συνολο των ψηφων που εξασφαλιζει το ΑΚΕΛ, η ΕΔΕΚ, το ΚΕΔ και, γιατι οχι, το ΔΗΚΟ ειναι πιο μεγαλο απο αυτο που εξασφαλιζει το καθε κομμα ξεχωριστα. Ομως η αριθμητικη ειναι ανεπαρκης σε αυτη την περιπτωση. Οταν οι πολιτικοι συμμαχοι τραβουν προς αντιθετες κατευθυνσεις το τελικο αποτελεσμα ειναι ισο με το μηδεν.

Τα συμφεροντα της εργατικης ταξης ειναι εκ διαμετρου αντιθετα με αυτα που εκπροσωπουν οι διαφοροι Βασιλειου και Κρανιδιωτηδες. Το Λαϊκο Μετωπο που τωρα μας υποσχεται το ΑΚΕΛ μπορει να λειτουργησει μονο σαν πυροσβεστης στους αγωνες που εχει να δωσει σημερα η εργατικη ταξη για να ξεφορτωθει την κυβερνηση του ΔΗΣΥ και που μοιραια θα εχει να δωσει κατω απο μια ενδεχομενη κυβερνηση Λαϊκου Μετωπου.

Δαφνος Οικονομου

Συλλογικες συμβασεις Ημικρατικων

Να μη περασει το παγωμα μισθων

Οι ηγεσιες των συντεχνιων στους ημικρατικους δεκτηκαν την προταση Μουσιουτα που παγωνει τους μισθους για δυο χρονια. Δεκτηκαν ακομα Συλλογικη Συμβαση για τρια χρονια αντι για δυο, οπως ειχαν ζητησει οι ιδιες οι συνελευσεις των εργαζομενων.

Οι εργαζομενοι σε αυτο το τομεα πιστευαν οτι οι συντεχνιες τους θα εξασφαλιζαν καποιο ποσοστο αυξησης εστω και χαμηλο, για την καθε χρονια. Οι κλαδοι στον ιδιωτικο τομεα, οι τραπεζιτικοι και αλλοι εξασφαλισαν αυξησεις γυρω στο 2% με 2.5% για τον καθε χρονο εκτος απο τα παρεμφερη. Γιατι λοιπον οι εργαζομενοι στην ΑΤΗΚ και την ΑΗΚ που ειναι και οι πιο μαζικοι και δυνατοι κλαδοι των ημικρατικων να μη παρουν γροσι αυξηση μισθων;

Εκπληξη, θυμος και απογοητευση κυριαρχησαν μεσα στους εργαζομενους για την κατ'αρχην αποδοχη της προτασης απο τις ηγεσιες τους. Οι ηγεσιες των συντεχνιων βλεποντας το κλιμα προσπαθουν να παγωσουν τις οποιες αντιδρασεις των εργαζομενων μπαινοντας σε νεες διαπραγματευσεις για την κατανομη του 1% των παρεμφερων αιτηματων και καθηστερωντας ακομη περισσοτερο την τελικη υπογραφη της συμφωνιας.

Τα παρεμφερη οσο σημαντικα και αν ειναι δεν μπορουν να υποκαταστησουν αυτα που χανουν οι εργαζομενοι απο την ακριβια, τις φορολογιες και την μειωση των κοινωνικων παροχων. Γι αυτο ολοι θεωρουσαν τις μισθολογικες αυξησεις σαν απαραιτητες. Ιδιαιτερα τωρα που κυβερνηση και εργοδοτες θελουν να κοψουν την ΑΤΑ και ετοιμαζουν αυξηση του ΦΠΑ. Ακομα τα παρεμφερη, οσο σημαντικα και αν ειναι καλυπτουν επιδοματα, ειτε αφορουν μονο ενα μερος των εργαζομενων και οχι το συνολο.

Ακομα χειροτερα αν γινει αυτο που φημολογειται οτι συζητουν, δηλαδη να δωσουν σ'ολους ενα ποσο σαν bonous, αυτο θα ανοιξει τον δρομο στους εργοδοτες για καταργηση των μισθολογικων αυξησεων. Ηδη προσπαθησαν να κανουν κατι τετοιο στο Τσιμεντοποιειο Βασιλικου, ομως οι εργαζομενοι το πολεμησαν με νυχια και με δοντια κανοντας 17 ημερες απεργια και στο τελος καταφεραν να παρουν ποσοστο αυξησης και να μην αφησουν το θεσμο του bonous να περασει.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΙΩΜΕΝΑ

Πολλοι εργαζομενοι εκφραζουν την αποψη οτι «αφου τα δεκτηκαν οι ηγεσιες των συντεχνιων ειναι ολα τελειωμενα». Νοιωθουν αδυναμοι να αντιδρασουν και βλεπουν χωρις σημασια την παρουσια τους στις Γενικες Συνελευσεις.

Κι'ομως φετος ειδαμε τουλαχιστο δυο φορες Γενικες Συνελευσεις εργαζομενων να απορριπτουν κατ' αρχη συμφωνιες που εκαναν οι ηγεσιες των συντεχνιων τους. Αυτο εγινε στο Βασιλικο και δυο φορες στους φιλολογους. Οι εργαζομενοι στην ΑΤΗΚ και ΑΗΚ εχουν τη δυναμη και μπορουν να απορριψουν την κατ'αρχην συμφωνια και να παρουν μισθολογικες αυξησεις.

Ηδη στην ΑΤΗΚ εχει ξεκινησει μια πρωτοβουλια που ζητα την απορριψη της προτασης και μαζευουν υπογραφες για τη συγκλιση κοινης Γενικης Συνελευσης των εργαζομενων ανεξαρτητα σε ποια συντεχνια και αν ανηκουν.

Αυτη η πρωτοβουλια πρεπει να απλωσει και στην ΑΗΚ και σε καθε αλλο ημικρατικο οργανισμο. Αυτο μπορει να γινει η αρχη για να απορριφτει η προταση και να σπασει η πολιτικη των μηδενικων αυξησεων και της λιτοτητας.

Νικος Αγιομαμιτης

Οχι στις μηδενικες αυξησεις
Απορριψη της κατ'αρχη συμφωνιας

Η αποδοχη της μεσολαβητικης προτασης που προνοει 2 χρονια παγοποιηση στις μισθολογικες αυξησεις, ειναι απαραδεχτη.

Ειναι πραγματικα προκλητικο οταν το κρατος απλοχερα ικανοποιει τα αιτηματα των τραπεζιτων, των βιομηχανων και των ξενοδοχων (απαλλαγη του 3% του ΚΟΤ, φοροαπαλλαγες, επιδοτησεις κ.τ.λ) οταν προκειται για αιτηματα και αυξησεις στους μισθους και τα ωφεληματα των εργαζομενων να επικαλειται το δημοσιονομικο ελλειμμα και να αρνειται να τα ικανοποιησει. Ειναι απαραδεχτο την στιγμη που μας απειλουν με αυξηση του ΦΠΑ και κοψιμο της ΑΤΑ να δεχομαστε τριετη συμβαση.

Απεναντι σ'αυτη την προκληση χρειαζεται να απαντησουμε μ'ενα ξεκαθαρο ΟΧΙ.

Παρα την κατ'αρχην αποδοχη της προτασης απο τις ηγεσιες των συντεχνιων τον τελικο λογο θα τον εχουν οι Γενικες Συνελευσεις και ειναι εκει που μπορουμε να δωσουμε την μαχη για να μην περασει η προταση με μηδενικες αυξησεις.

Τα τελευταια χρονια αρκετοι συναδελφοι απογοητευμενοι απο την συμβιβαστικη πολιτικη που ακολουθησαν οι κατα καιρους ηγεσιες των συντεχνιων μας, αποφευγουν να παιρνουν μερος στις συνελευσεις, εκφραζοντας μ'αυτο τον τροπο την διαμαρτυρια τους. Αυτη η ταχτικη ομως ειναι λαθος γιατι βοηθα να περνουν ευκολοτερα συμβιβαστικες επιλογες. Γι'αυτο χρειαζεται να ξαναζωντανεψουμε τις γενικες συνελευσεις, οπως παλια. Η μαζικη παρουσια των συναδελφων στις συνελευσεις μπορει να αποτελεσει καθοριστικο παραγοντα στην διαμορφωση της πολιτικης των συντεχνιων μας.

Βεβαια σημερα εχουμε να αντιμετωπισουμε ακομα ενα αρνητικο στοιχειο κι'αυτο ειναι η διασπαση των εργαζομενων σε τρεις διαφορετικες συντεχνιες. Ιδιαιτερα τωρα που ετοιμαζουν «φιλελευθεροποιηση» της ΑΤΗΚ, οπως τους αρεσει να αποκαλουν τις ιδιωτικοποιησεις, που βαζουν σε αμφισβητηση και απειλουν τα συνδικαλιστικα δικαιωματα και τους ορους εργοδοτησης μας, η ενοτητα αναμεσα στους εργαζομενους ειναι απαραιτητη.

Ειναι απαραδεχτο η μια συντεχνεια να καλει σε απεργια και η αλλη να καλει τα μελη της να δουλεψουν την ιδια ωρα και να γινουν απεργοσπαστες. Ειναι απαραδεχτο μετα απο ενα χρονο που εληξε η συμβαση και τα προβληματα και τα αιτηματα χρονιζουν να συζηταμε χωρις τελειωμο και οι ηγεσιες μας να καυγαδιζουν για το ποια θα εχει την πρωτοκαθεδρια.

Αυτη η κατασταση πρεπει να σταματησει. Μπορουμε και πρεπει ολοι οι εργαζομενοι στην ΑΤΗΚ να ενωθουμε.

Σαν πρωτο βημα σ'αυτη την προσπαθεια θα πρεπει να ζητησουμε απο τις ηγεσιες των συντεχνιων μας, να καλεσουν κοινη Γενικη Συνελευση, ολων των εργαζομενων στην ΑΤΗΚ, για ν' αποφασισουν για την κατ΄αρχη προταση που δεχτηκαν και οι τρεις συντεχνιες. Σε μια κοινη μαζικη Συνελευση δεν θα ειναι ευκολο να φορτωνει η μια ηγεσια στην αλλη την ευθυνη για τις υποχωρησεις. Μια κοινη μαζικη Συνελευση θα δειξει την δυναμη που εχουμε ενωμενοι, θα ανεβασει την αυτοπεποιθηση μας και θα μας δωσει θαρρος να απορριψουμε την παγοποιηση και να παλεψουμε για πραγματικες αυξησεις που να καλυπτουν τις αναγκες μας.

Μπορουμε να μαζεψουμε υπογραφες και να αναγκασουμε τις ηγεσιες μας να καλεσουν κοινη Γενικη Συνελευση. Αν αρνηθουν μπορουμε να οργανωθουμε απο μονοι μας και να παμε οσοι περισσοτεροι μπορουμε και στις τρεις ξεχωριστες Συνελευσεις και να ζητησουμε απο τους συναδελφους να ψηφισουν για κοινη Γενικη Συνελευση.

Σαν εργαζομενοι στην ΑΤΗΚ παιρνουμε αυτη την πρωτοβουλια και καλουμε το καθε συναδελφο που συμφωνει μαζι μας, να στηριξει και να προσυπογραψει το κειμενο αυτης της πρωτοβουλιας και να ενωσει την δυναμη του μαζι μας, να δωσουμε την μαχη για κοινη Γενικη Συνελευση και για να μην περασει η προταση με μηδενικες αυξησεις.

Πρωτοβουλια εργαζομενων ΑΤΗΚ

Φυλλαδιο που κυκλοφορησε στη ΣΥΤΑ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ

Να περασουν στην αντεπιθεση

Οι κινητοποιησεις των νηπιαγωγων και των φοιτητριων του τμηματος νηπιαγωγων εναντια στην υποβαθμιση της προδημοτικης εκπαιδευσης υποχρεωσαν την κυβερνηση να αποσυρει το νομοσχεδιο για παραχωρηση της φροντιδας των παιδιων μεχρι 4.5 χρονων στην ευθυνη του υπουργειου εργασιας.

Η κυβερνηση τελικα ισχυριστηκε πως ηταν «παρεξηγηση» και δεν ηθελε στη πραγματικοτητα να υποβαθμισει την προδημοτικη εκπαιδευση. Αν δεν κινητοποιουνταν βεβαια οι νηπιαγωγοι δεν θα υπηρχε καμια «παρεξηγηση» και το νομοσχεδιο θα περνουσε.

Αυτη η νικη ειναι σημαντικη για ολους τους εργαζομενους. Οχι μονο γιατι δεν θα υποβαθμιστει και αλλο η προδημοτικη εκπαιδευση αλλα γιατι ειναι και μια εμπραχτη αποδειξη οτι οι κινητοποιησεις φερνουν αποτελεσματα.

Οι νηπιαγωγοι δεν πρεπει να επαναπαυτουν σε αυτη τη πρωτη νικη τους αλλα να απαιτησουν επεχταση και αναβαθμιση των δημοσιων νηπιαγωγειων. Η κυβερνηση εδω και δυο χρονια εχει σταματησει να δημιουργει νεα δημοσια νηπιαγωγεια παρα τις προεκλογικες εξαγγελιες της για το αντιθετο.

Η αναβαθμιση και επεχταση της δωρεαν φοιτησης σε δημοσια νηπιαγωγια και βρεφονηπιοκομικους σταθμους οχι μονο θα λυσει οριστικα το προβλημα της ανεργιας των νηπιαγωγων και βρεφονηπιοκομων αλλα θα ειναι και μια σημαντικη βοηθεια για τους γονεις που σημερα πληρωνουν τεραστια ποσα στα ιδιωτικα νηπιαγωγεια και σταθμους.

Σε αυτο τον αγωνα τους οι νηπιαγωγοι ειναι σιγουρο οτι θα εχουν την συμπαρασταση καθε εργαζομενου. Μονο ετσι θα μπορεσουν να μετατρεψουν την υποχωρηση της κυβερνησης σε ολοκληρωτικη νικη.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΒΟΗΘΟΙ

Το συνδρομο του ρατσισμου

Οσο μεγαλωνει η οικονομικη κριση και συνεχιζονται οι απολυσεις ενα απο τα αποτελεσματα ειναι και η δημιουργια προσφορου εδαφους για τις ρατσιστικες αντιληψεις σε σχεση με τους ξενους εργατες.

Κυβερνηση και καπιταλιστες εχουν καθε συμφερον να καλλιεργουν τον ρατσισμο για να διασπασουν την εργατικη ταξη σε "ξενους" και "ντοπιους" και ν'αποπροσανατολισουν τους ντοπιους εργατες για το ποιοι ειναι οι πραγματικοι υπευθυνοι για την κριση. Το κρατος με τις διακρισεις και τις διωξεις σε βαρος των ξενων εργατων αναβει το πρασινο φως στους εργοδοτες για να τους εκμεταλλευονται ασυδοτα.

Η ιδεα οτι οι ξενοι ευθυνονται για την ανεργια δεν ειναι τιποτε αλλο παρα ενα ρατσιστικο επιχειρημα.

Οι συντεχνιες ωστοσο αντι να παλαιψουν εναντια στη διασπαση ξενων και ντοπιων εργατων και εναντια στα αφεντικα βρισκουν πιο 'βολικο' να παιζουν το ρατσιστικο παιχνιδι των καπιταλιστων και να ζητουν να φυγουν οι ξενοι εργατες.

Μεσα σ'ολα αυτα ακουγονται τελευταια και φωνες που προσπαθουν να δωσουν μια θεωρητικη καλυψη για τα κακα που μας "φερνουν" οι ξενοι εργατες, το εγκλημα και τα κοινωνικα προβληματα, οτι απειλουν την κουλτουρα μας κ.ά.

Μια απο αυτες τις φωνες ειναι και η φωνη του εμπειρογνωμονα του Διεθνους Γραφειου Εργασιας Αντωνη Πρωτοπαπα. Σε αρθρο του στο Φιλελευθερο με τιτλο *"Το συνδρομο της ξενης υπηρετριας"* διαλεξε το πιο καταπιεσμενο κομματι των ξενων εργατων σαν στοχο: τις 5.000 οικιακες βοηθους που στην πλειοψηφια τους προερχονται απο τη Σρι Λανκα και Φιλιππινες. Τις θεωρει *"αμφιβολου και αγνωστου χαρακτηρα, με σπασμενα αγγλικα"* στις οποιες οι ντοπιες οικογενειες *"εμπιστευονται το σπιτι τους και την ανατροφη των παιδιων τους"*.

φταινε τα θυματα

Για τον Δρα. Πρωτοπαπα οι οικιακες βοηθοι αποτελουν μεγαλο κινδυνο για δυο λογους.

Πρωτον γιατι "η παρουσια ενος αλλου προσωπου δημιουργει αυτοματα προβληματα στις σχεσεις αναμεσα στα ιδια τα μελη της οικογενειας... με τη σεξουαλικη παρενοχληση του συζυγου... στη δημιουργια μιας υπεροπτικης συμπεριφορας αναμεσα στα παιδια εναντι της υπηρετριας" κλπ.

Με αλλα λογια για την βαναυση μεταχειρηση που αντιμετωπιζουν οι "υπηρετριες" φταιει η ιδια η παρουσια τους. Λογω της φυσης της δουλειας τους - μοναδικο προσωπο στο χωρο εργασιας, ανοργανωτες - τις αναγκαζουν να δουλευουν απεριοριστες ωρες, χωρις ν'αναγνωριζονται ουσιαστικα τα δικαιωματα τους για ενα κομματι ψωμι. Οι αθλιες συνθηκες εργασιας ειναι τετοιες που γινονται ερμαιο στους εργοδοτες και τις οικογενειες τους με αποτελεσμα πολλες να πεφτουν θυματα σεξουαλικης κακοποιησης και απανθρωπης μεταχειρησης. Μολις μια ξενη καταγγειλει τις συνθηκες εργασιας ή διαβιωσης της το Τμημα Μεταναστευσης φροντιζει να απελαθει την επομενη μερα.

Το δευτερο σημειο, στο οποιο ο Πρωτοπαπας αφηνεται ν'αναπτυξει ολες τις "επιστημονικες" και "ψυχοκοινωνιολογικες" του αναλυσεις, αφορα την "πνευματικη αναπτυξη" και την "ψυχοσυνθεση" των παιδιων που τα μεγαλωνει μια *"που μιλα μια ακαταλαβιστικη γλωσσα και που ανηκει σε μια ξενη κουλτουρα και θρησκεια"*.

Ο ιδιος βεβαια δεν εχει προβλημα αν οι οικιακες βοηθοι ηταν Γαλλιδες ή Αγγλιδες!

Ωστοσο συμφωνα με την προσφατη ερευνα στα γυμνασια Λεμεσου, το 69% των μαθητων που δεν γνωριζουν ικανοποιητικα αναγνωση, γραφη και αριθμητικη για να ενταχθουν στην κοινωνια (λειτουργικος αναλφαβητισμος) προερχονται απο φτωχες εργατοαγροτικες οικογενειες που σιγουρα δεν διαθετουν "υπηρεσια", ενω μονο το 1,2% προερχεται απο οικογενειες πλουσιων.

Τα ρατσιστικα επιχειρηματα του Πρωτοπαπα και των ομοιων του δεν μπορουν με κανενα τροπο να εξηγησουν γιατι το 25% των μαθητων δεν κατορθωνουν ν'αποφοιτησουν απο την Μεση Εκπαιδευση και γιατι πανω απο το 50% των μαθητων ειναι αναγκασμενοι να παρακολουθουν φροντιστηρια. Ουτε μπορουν να εξηγησουν το 27% των μαθητων που η επιδοση τους ειναι κατω απο τα αναμενομενα για την ηλικια τους επιπεδα.

Η πνευματικη αναπτυξη των δεκαδων χιλιαδων παιδιων που προερχονται απο οικογενειες της εργατικης ταξης δεν εχει καμμια σχεση με τις ξενες οικιακες βοηθους αλλα με τις προτεραιοτητες του Υπουργειου Παιδειας και του εκμεταλλευτικου συστηματος που υπηρετει.

ο ρατσισμος σημερα

Το Ναζιστικο Ολοκαυτωμα εκανε αποτροπαια την ιδεα οτι οι ανθρωποι διαιρουνται σε φυλες με διαφορετικα βιολογικα χαρακτηριστικα. Πραγμα που εξαλλου αποδειχτηκε περα για περα αντιεπιστημονικο.

Γι'αυτο ο ρατσισμος σαν ιδεολογια στρεφεται σημερα απο τη βιολογια στην κουλτουρα, απο την φυλη στην εθνικοτητα, τη θρησκεια και τη γλωσσα. Οι σημερινοι ρατσιστες προπαγανδιζουν την ιδεα οτι οι πολιτιστικες διαφορες αναμεσα στους Ευρωπαϊκους και μη-Ευρωπαϊκους λαους, καθιστουν αδυνατη τη συμβιωση τους στην ιδια κοινωνια.

Μ'αυτο τον τροπο θελουν να δικαιωσουν τους βαναυσους ορους εκμεταλλευσης των ξενων εργατων, τους αυστηρους ελεχγους μεταναστων και τις βαρβαρες διωξεις τους.

Τετοιες αντιληψεις και ιδεες μπορουν να δωσουν την ευκαιρια σε επιδοξους φασιστες να προχωρησουν τις ιδεες αυτες ενα βημα παρα περα, οπως κανει σημερα το Εθνικο Μετωπο του Λεπεν στη Γαλλια και το Ρεπουμπλικανικο Κομμα στη Γερμανια.

Το να ανακοψουμε αυτο τον κινδυνο ειναι καθηκον των συντεχνιων, του εργατικου κινηματος και καθε σοσιαλιστη.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Στο εδωλιο ο υπουργος Υγειας οχι οι γιατροι

Τον περασμενο μηνα δυο γεγονοτα εδωσαν την αφορμη για μια επιθεση εναντια στους κυβερνητικους γιατρους απο τον Υπουργο Υγειας με συμπαραστατες τα Μεσα Ενημερωσης.

Το πορισμα της Ειδικης Επιτροπης, που διοριστηκε απο το Υπουργειο Υγειας, για εξεταση των συνθηκων θανατου της μικρης Ελενας Νικολαου τον περασμενο Αυγουστο, που επιρριπτει την ευθυνη στο γιατρο που την εξετασε στις Πρωτες Βοηθειες και το κεφαλαιο "φακελακια" που ανοιξε με την καταγγελια ασθενους εναντιον συγκεγκριμμενου γιατρου. Δηλαδη οτι μερικοι γιατροι δεχονται λεφτα απο ασθενεις με ανταλλαγμα την ευνοϊκη μεταχειρηση τους. Π.χ. την εγγραφη του ασθενους στη λιστα αναμονης για εγχειρηση σε συντομο χρονικο διαστημα.

Αυτες τις περιπτωσεις εκμεταλλευονται οι αρμοδιοι του Υπουργειου Υγειας για να συγκαλυψουν τα σοβαρα προβληματα των νοσοκομειων και τις επιπτωσεις τους πανω στη υγεια και πολλες φορες τη ζωη των ιδιων των ασθενων. Περιπτωσεις που χρησιμοποιουνται με τετοιο τροπο για να ριχνουν τις ευθυνες ταχα στην αμελεια και την "πλημμελη ασκηση καθηκοντων" των γιατρων και οχι στην συγκεγκριμμενη πολιτικη λιτοτητας του Υπουργειου που δημιουργει τις συνθηκες τοσο για την ανικανοτητα της εγκαιρης και σωστης διαγνωσης ορισμενων περιστατικων οσο και για το φαινομενο "φακελακια".

Ο Υπουργος Υγειας μπορει να κομπαζει οτι στην Κυπρο "λατρευουμε την Υγεια σαν Θεα" και οτι "ειμαστε πολυ ευαισθητοι σε θεματα υγειας" αλλα η πραγματικοτητα βγαζει ματια. Η καλητερη αποδειξη ειναι οι καταγγελιες των ιδιων των εργαζομενων, γιατρων και νοσοκομων στα νοσοκομεια και οι κατα καιρους διαμαρτυριες διαφορων ομαδων ασθενων οπως θαλασσαιμικων, καρδιοπαθων, λευχαιμικων και γονιων παιδιων με ειδικες αναγκες.

Τρυπες παντου

Το πορισμα για τον θανατο της Ελενας Νικολαου διαπιστωνει οτι επρεπε να ειχε υποβληθει αμεσως σε αξονικη τομογραφια. Ομως το Νοσοκομειο Λαρνακας ουτε αξονικο τομογραφο εχει ουτε νευροχειρουργο ειχε για να την εξετασει.

Οι ελλειψεις ειναι πολλες. Στο νοσοκομειο Λαρνακας απο τα 250 κρεββατια που διαθετει για τους 140 χιλιαδες κατοικους της Επαρχιας, λειτουργουν μονο τα 160 λογω ελλειψης νοσηλευτικου προσωπικου. Επισης δεν υπαρχουν γιατροι ολων των κλαδων και οι ασθενεις πρεπει να σερνονται απο το ενα νοσοκομειο στο αλλο.

Προσφατα ειχαμε το θανατο ενος καρδιοπαθους γιατι επρεπε να περιμενει να ερθει η σειρα του για καθετηριασμο στο Γενικο Νοσοκομειο Λευκωσιας επειδη δεν υπαρχουν αρκετα κρεββατια για την εγκαιρη φροντιδα ολων των καρδιοπαθων!!

Τη 1η του Δεκεβρη, διεθνη μερα για καταπολεμηση του AIDS, ο υπευθυνος γιατρος της κλινικης για τους ασθενεις του AIDS, αποκαλυψε οτι δεν υπαρχουν χωροι υγιεινης μεσα σ'αυτη και οτι τα τεσσερα κρεββατια που διεθετε μεχρι τωρα η κλινικη ηταν ακαταλληλα για την περιθαλψη ασθενων. Φυσικα επειδη ηταν η διεθνης ημερα για το AIDS, οι αρμοδιοι εφοδιαστηκαν με την πρεπουσα "ευαισθησια" και... μοιρασαν υποσχεσεις για την καλυτερευση των συνθηκων.

Ο προεδρος του Κλαδου των Κυβερνητικων Γιατρων καταγγειλε στη Βουλη οτι η παντελης ανυπαρξια συνθηκων ασφαλειας στο κλινικο εργαστηριο, μετατρεπουν ολοκληρο το Γενικο Νοσοκομειο σε μια "ατομικη βομβα" και ο προεδρος των νοσηλευτων κτυπα το καμπανακι για την επικινδυνα ασχημη κατασταση ολοκληρου του κτιριου.

Μ'ολα αυτα τα προβληματα, ελλειψη απαραιτητου εξοπλισμου, ικανοποιητικου αριθμου ιατρικου, νοσηλευτικου και παραϊατρικου προσωπικου, ελλειψη αναγκαιων υλικων και φαρμακων, το να εκτελεσουν οι εργαζομενοι στις ιατρικες υπηρεσιες καλα και με ικανοποιητικο τροπο τη δουλεια τους αποτελει αθλο. Η αναφορα στην αμελεια ή ασυνειδησια των γιατρων και του προσωπικου γενικοτερα αποτελει μεγαλη υποκρισια.

Και το φαινομενο "φακελακια" ειναι αμεσα συνδεδεμενο με τα πιο πανω προβληματα. Οταν καποιος χρειαζεται να περιμενει 8-10 μηνες για μια εγχειρηση γενικης χειρουργικης διοτι το Υουργειο Υγειας αρνειται να διαθεσει κονδυλια για επιπροσθετο χειρουργειο, για αγορα μηχανηματων ή για την προσληψη κι αλλων γιατρων (χειρουργων, αναισθησιολογων κλπ) αναγκαζεται να καταφευγει σ'αλλες μεθοδους για να λυσει το προβλημα του.

Οταν καποιος χρειαζεται να περιμενει στην ουρα για μια απλη εξεταση στα εξωτερικα ιατρεια, τοτε αρχιζουν και "δουλευουν" τα διαφορα μεσα για μια πιο γρηγορη εξεταση και λιγοτερη ταλαιπωρια απο τη "πισω πορτα".

Την ευθυνη για ολα αυτα φερει αποκλειστικα και μονο το Υπουργειο Υγειας με την πολιτικη των περικοπων που εφαρμοζει και τα διαφορα μετρα που παιρνει για την εισαγωγη του Ενιαιου Σχεδιου Υγειας που στοχευει στην καταργηση, της εστω περιορισμενης, δημοσιας και δωρεαν ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης.

Μυριανθη Λοϊζου

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανάσταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρία ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

Το φαντασμα της Ισπανικης επαναστασης τους τρομαζει ακομη

Ενα σχολιο στη κριτικη της "Νεολαιας" για τη ταινια του Κεν Λουτς "Γη και Ελευθερια

Στις 24/11/95, πρωτη μερα προβολης της ταινιας του Κεν Λοουτς «Γη και Ελευθερια» για την επανασταση στην Ισπανια το 1936, η «Νεολαια» εκφραστικο οργανο της ΕΔΟΝ δημοσιευσε ενα χυδαιο και γεματο λασπολογια αρθρο εναντια στην ταινια αλλα και στον ιδιο τον Κεν Λοουτς.

Το αρθρο δημοσιευεται χωρις υπογραφη αλλα ειναι το ιδιο αρθρο, με τον ιδιο τιτλο, ακομη και η σελιδοποιηση του ειναι η ιδια με αρθρο του Θαναση Παπαρηγα μελους της Κεντρικης Επιτοπης του Κουμουνιστικου Κομματος της Ελλαδας, και δημοσιευτηκε στο Ριζοσπαστη της 28/29 Οχτωβρη.

Το ολοσελιδο αρθρο του Παπαρηγα, που υιοθετα και η «Νεολαια» δεν λεει λεξη για την επανασταση και τον εμφυλιο πολεμο στην Ισπανια αλλα ουτε και ασχολειται πραγματικα με το περιεχομενο της ταινιας. Το μονο που επιχειρει ειναι να υμνησει τον Σταλιν και να συκοφαντησει τον Κεν Λοουτς λιγο πολυ σαν πληρωμενο πρακτορα του ιμπεριαλισμου, και οτι λεει ψεμματα γιατι ειναι ....βρετανος στη καταγωγη και τροτσκιστης!

Προσπαθει να δημιουργισει «εντυπωσεις» λεγοντας οτι ο Λοουτς παρουσιαζει τους κομμουνιστες σαν «ανθρωπομορφα τερατα» και τον κατηγορει οτι αποκρυβει το γεγονος οτι «η Δημοκρατια στη Ισπανια πολεμησε σχεδον αποκλειστικα με σοβιετικα οπλα» και υποστηριζει οτι για την ηττα στον εμφυλιο φταινε μονο η Βρετανια και η Γαλλια που δεν αφηναν να περασει η σοβιετικη βοηθεια στη Ισπανια και που ηθελαν να προκαλεσουν την αναμιξη της ΕΣΣΔ για την οδηγησουν σε πολεμο με τη Γερμανια.

Ξεχνουν

Με τετοιες γενικουρες οι απολογητες του σταλινισμου υποτιθεται οτι αποκαθιστουν την «μονη αληθεια» (οπως ειναι και ο τιτλος του αρθρου). Οι ιμπεριαλιστικες Βρετανια και Γαλλια σιγουρα δεν ηθελαν τη νικη της επαναστασης στην Ισπανια. Αλλα ξεχνουν να μας πουν μερικες λεπτομερειες για τον ρολο του Σταλιν και τις συμμαχιες του με τους ιμπεριαλιστες.

Στις 15 Μαη 1935, ο Σταλιν υπεργαψε συμφωνο αμοιβαιας στρατιωτικης υποστηριξη με τον υπουργο εξωτερικων της ιμπεριαλιστικης Γαλλιας Πιερ Λαβαλ και αναγνωριζε στο κοινο ανακοινωθεν οτι «η σταθεροτητα και η εθνικη αμυνα και ασφαλεια της Γαλλιας δεν πρεπει με κανενα τροπο να εξασθενησει». Κρυβουν το γεγονος οτι η γαλλικη κυβερνηση που «δεν αφηνε να περασει βοηθεια στα συνορα» ηταν κυβερνηση Λαϊκου Μετωπου στην οποια συμμετειχε και το Κομμουνιστικο Κομμα Γαλλιας.

Ξεχνουν ακομα οτι ο Σταλιν εστειλε μαζι με τα πρωτα οπλα και ενα γραμμα στη Ισπανικη Δημοκρατικη κυβερνηση του Λαρκο Καμπαγιερο τον Σεπτεμβρη του 1936, οπου τον συμβουλευε μετριοπαθεια, οχι οξυνση στις σχεσεις με τα αστικα στρωματα και με τις δυτικες χωρες, προσελκυση ξενων κεφαλαιων και μια σειρα απο αλλα τετοια «σοσιαλιστικα» μετρα.

Δεν μας παραξενευει η απωλεια μνημης τους. Σχεδον σε ολη τους την ιστορια τα Κομμουνιστικα Κομματα εκτιζαν «Λαϊκα Μετωμα» και συμμαχιες με την αστικη ταξη αφηνοντας για ενα κατοπινο και αοριστο σταδιο το σοσιαλισμο. Τα τραγικα αδιεξοδα της πολιτικης του συμβιβασμου στοιχισαν εκατομβες αιματος για το παγκοσμιο εργατικο κινημα.

Ειναι ενδιαφερον ομως να δουμε τι εγραφε ο Ριζοσπαστης απο τον οποιο πηρε το αρθρο η Νεολαια για την ταινια οταν αυτη προβληθηκε στο φεστιβαλ Καννων. Στις 30 Μαη σε ανταποκριση του απο το φεστιβαλ εγραφε: «*Ειναι ενδεικτικη της αντιληψης που επικρατησε στις βραβευσεις, η υποτιμηση της πολιτικης ιστορικου περιεχομενου ταινιας 'Γη και ελευθερια' που αναφερεται στον Ισπανικο εμφυλιο. Η υποτιμηση του Λοουτς απο τους μηχανισμους των κυριαρχων στην κινηματογραφικη βιομηχανια αδικει την ιστορια. Καταφεραν να εξορισουν απο τα βραβεια τον μεγαλο κινηματογραφιστη, που συνεχιζει μεχρι τις μερες μας να υπηρετει τον μαχομενο κινηματογραφο*».

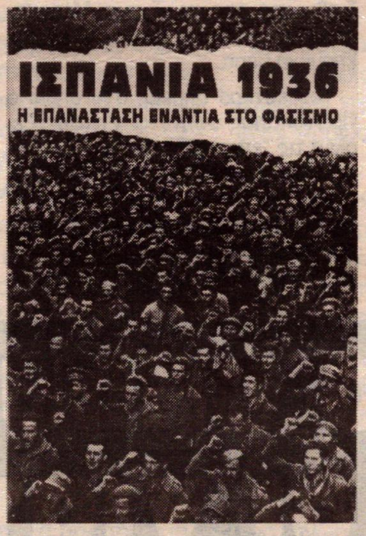

Αυτα ελεγαν οταν η ταινια παιζονταν μακρια και θεωρουνταν ακινδυνη απο την ηγεσια του ΚΚΕ. Οταν αρχισε να γινεται επιτυχια στην Ελλαδα και δεκαδες χιλιαδες κισμος ετρεχε ενθουσιασμενος να την παρακολουθησει αναλαβε ο Παπαρηγας να εξηγησει γιατι η ταινια ειναι αντιδραστικη και ο Κεν Λοουτς πληρωμενος πρακτορας του ιμπεριαλισμου.

αισιοδοξια

Η καταπληκτικη απηχηση που ειχε η ταινια του Κεν Λοουτς σε ολοκληρη την Ευρωπη, δινει απο μονη της μια αποστομωτικη απαντηση στη λασπολογια του «Ριζοσπαστη» και της «Νεολαιας». Το αισιοδοξο μυνημα που στελει η ταινια, για την προοπτικη της εργατικης επαναστασης και του σοσιαλισμου, ειναι κατι που συνεχιζει να τρομαζει αστους και μεταρρυθμιστες.

Στην Κυπρο η ταινια του Κεν Λοουτς «Γη και Ελευθερια» προβληθηκε για δευτερη βδομαδα και παει για τριτη. Οσοι δεν προλαβαν να την δουν δεν πρεπει να την χασουν με τιποτα. Οπως δεν πρεπει να χασουν την παμφλεττα «Ισπανια ΄36, η επανασταση εναντια στον φασισμο» που μολις κυκλοφορησε απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια και πουλιεται εξω απο την αιθουσα προβολης της ταινιας καθως και στα τραπεζακια της Εργατικης Δημοκρατιας στις πλατειες.

Η Εργατικη Δημοκρατια οργανωσε επισης συζητηση στις 29 του Νιοβρη με θεμα την Ισπανικη Επανασταση. Το αισιοδοξο μηνυμα της ταινιας, περασε και στην ιδια την συζητηση οπου εκτος απο τη προδοσια των σταλινικων που με τους συμβιβασμους και τα Λαϊκα Μετωπα εδωσαν την νικη στον Φρανκο και καταδικασαν τον ισπανικο λαο σε τριανταεπτα χρονια δικτατοριας, συζητηθηκε η αναγκη για το χτισιμο μιας μαζικης επαναστατικης οργανωσης για να μην αφησουμε να ξαναχαθουν επαναστασεις σαν αυτη της Ισπανιας, αλλα και οι καθημερινες μαχες που δινει σημερα η εργατικη ταξη.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

13/12: Ξαναγυριζει ο Μαης του '68 στη Γαλλια

20/12: Αστικες επαναστασεις

27/12: Αστυνομια: προστατες ή βασανιστες;

3/1: Γιατι γνωριζει αναπτυξη ο ισλαμισμος;

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαΐδας ωρα 7:00 μ.μ.

13/12: Ξαναγυριζει ο Μαης του '68 στη Γαλλια

20/12: Αστικες επαναστασεις

27/12:Αστυνομια: προστατες ή βασανιστες

3/1: Ποσο κοκκινος ειναι ο νεος προεδρος της Πολωνιας;

Πυρηνας Παλ/σας-Αγλαντζιας

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

14/12: Ποσο κοκκινος ειναι ο νεος προεδρος της Πολωνιας;

21/12: Αστικες επαναστασεις

28/12: Αστυνομια: Προστατες ή βασανιστες

4/1:Γιατι γνωριζει αναπτυξη ο ισλαμισμος;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει στην Ηπειρου 9, τηλ 747665 η ωρα 8 μ.μ.

8/12: Ποσο κοκκινος ειναι ο νεος προεδρος της Πολωνιας;

15/12: Η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων και η παλη για το σοσιαλισμο

22/12: Αστυνομια: προστατες ή βασανιστες

29/12: Αστικες επαναστασεις

5/1: Γιατι γνωριζει αναπτυξη ο ισλαμισμος

Στους χωρους που γινονται οι συναντησεις των πυρηνων υπαρχει επισης βιβλιοπωλειο με ολες τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια"

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

18ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΚΕΛ

Συνεπες στη δεξια πορεια

Στην εναρκτηρια ομιλια του για το 18ο Συνεδριο του ΑΚΕΛ στο Ελευθερια, ο Χριστοφιας επανελαβε πολλες φορες τις λεξεις Μαρξισμος και Λενινισμος αλλα τιποτα απο τα οσα ειπε δεν ειχε σχεση ουτε με Μαρξισμο - Λενινισμο και πολυ περισσοτερο με σοσιαλισμο.

Το ιδιο ισχυει και για το συνεδριο. Οι αποφασεις του αποτελουν μια συνεχεια της δεξιας πορειας που ακολουθει εδω και δεκαετιες το ΑΚΕΛ. Αν μεχρι σημερα ηταν δυσκολο να ξεχωρισει κανεις τις διαφορες του απο την σοσιαλδημοκρατια, μετα το 18ο Συνεδριο θα πρεπει να εχει πολυ φαντασια για να τις βρει.

Η αποφαση για υποστηριξη της ενταξης στην Ε.Ε. και για μελλοντικη συγκυβερνηση επισφραγιζει αυτη τη πορεια συγκλισης με τη σοσιαλδημοκρατια.

Υποστηριξη της Ε.Ε.

Η νεα θεση που πηρε το συνεδριο για την Ε.Ε. λεει: «Με την προϋποθεση οτι η Ε.Ε. βοηθα στην ορθη επιλυση του Κυπριακου, εντασσεται ολοκληρη η Κυπρος στην Ε.Ε. και διασφαλιζονται σημαντικες κοινονικοοικονομικες κατακτησεις του λαου μας, το ΑΚΕΛ ειναι ετοιμο να συνηγορησει υπερ της ενταξης της Κυπρου στην Ε.Ε.»

Αρχικα η εμφαση στη θεση της Κ.Ε. ηταν στην υποστηριξη της ενταξης αλλα μετα που φανηκε οτι οι αντιδρασεις ηταν μεγαλες η εμφαση επεσε στις «προϋποθεσεις», ιδιαιτερα τις τελευταιες μερες πριν το συνεδριο και μεσα στο ιδιο το συνεδριο.

Η ηγεσια του κομματος προσπαθησε να πεισει τα μελη και τους συνεδρους οτι δεν υπαρχει στην πραγματικοτητα αλλαγη της θεσης του αλλα απλως «διαφοροποιηση» της, που *«περνά απο το απολυτο οχι στο ναι υπο προϋποθεσεις»*

Αυτο με μια εννοια ειναι σωστο. Δεν ειναι τωρα που αλλαζει τη θεση του το ΑΚΕΛ σε σχεση με την Ε.Ε. Το «απολυτο οχι» ειχε εγκαταληφθει εδω και πολλα χρονια, τουλαχιστο απο το 1990 οταν ο Βασιλειου ειχε υποβαλει την αιτηση ενταξης. Εβγαλε βεβαια τοτε μια ανακοινωση διαμαρτυριας το ΑΚΕΛ αλλα τιποτα παραπανω. Στη πραγματικοτητα ειχε τουλαχιστο απο το '85 που ειχε οργανωσει καμπανια εναντια στην ΕΟΚ (με αφισσες, φυλλαδια, παφλεττα και συζητησεις) να κανει κατι περισσοτερο απο ανακοινωσεις.

Η αντιθεση ομως του ΑΚΕΛ στην ΕΟΚ στηριζονταν παντα σε μια εθνικη και οχι ταξικη βαση. Αντιμετωπιζε την ΕΟΚ με βαση τα συμφεροντα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, και οχι της εργατικης ταξης. Η προταση του προς τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο ηταν οτι: δεν χρειαζεται να ενταχθουμε στην ΕΟΚ, υπαχει η ΕΣΣΔ και οι αλλες χωρες της Α. Ευρωπης, υπαρχουν οι αδεσμευτοι και κυριως οι Αραβικες χωρες, που ειναι μια τεραστια αγορα, που στη πλειοψηφια τους δεν ειναι και τοσο φιλικες προς τους δυτικους που αν ενταχθουμε θα τις χασουμε, οχι μονο σαν αγορες αλλα και σαν υποστηριχτες μας στο Κυπριακο.

Ηταν μια αξιοπιστη προταση που εξυπηρετουσε τα συμφεροντα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου. Για πολλα χρονια το σημαντικοτερο κομματι της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης συμφωνουσε με αυτη τη προοπτικη που αποδειχτηκε πολυ κερδοφορα. Οι εμπορικες σχεσεις με τις Ανατολικες χωρες, και τα μεγαλα εργα που πηραν στη περιοχη της Μ. Ανατολης επετρεψαν στον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο να εχει μια τετοια αναπτυξη και επεχταση που μεχρι σημερα διατηρει πολλα απο αυτα τα ερισματα του.

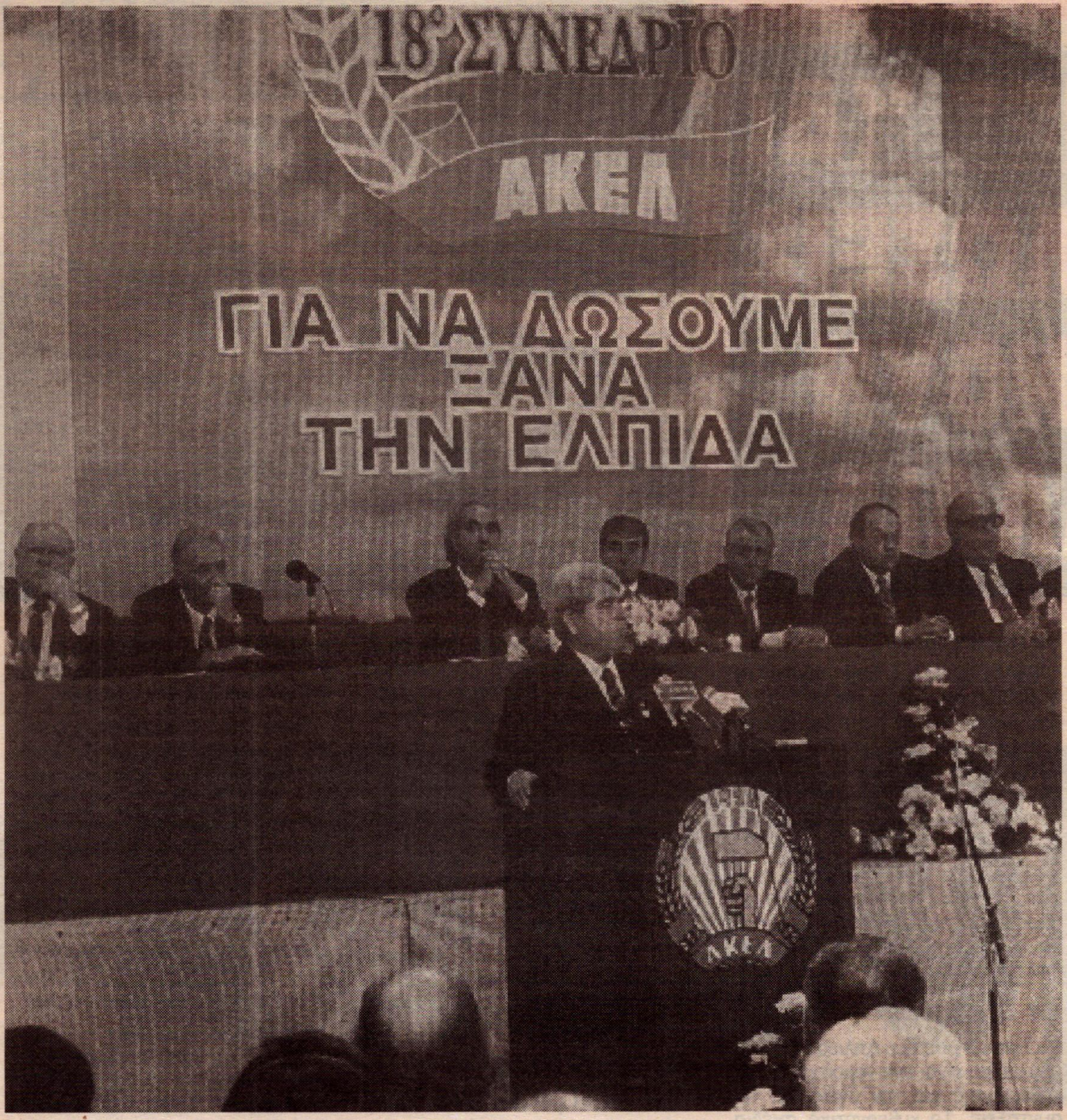

Με την καταρρευση της ΕΣΣΔ και των αλλων καθεστωτων της Α. Ευρωπης και με τον πολεμο στο Κολπο που δημιουργησε μια «νεα ταξη» στη περιοχη, ολα οσα στηριζαν τη πορεια του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου εξω απο την ΕΟΚ χαθηκαν.

Τοτε ηταν που αλλαξε στη πραγματικοτητα και την θεση του το ΑΚΕΛ και περασε στο: Ειμαστε αντιθετοι στην ενταξη αλλα αφου η πλειοψηφια το θελει δεν θα αντιταχθουμε σε αυτη και ειμαστε ετοιμοι αν η Ε.Ε. δειξει οτι θελει να μας βοηθησει να λυσουμε το κυπριακο (προς το συμφερνον των ελληνοκυπριων φυσικα) τοτε θα υποστηριξουμε και εμεις ενταξη. Η σημερινη αλλαγη και ανοιχτη υποστηριξη της ενταξης δεν ειναι παρα η φυσικη εξελιξη εκεινης της πορειας.

Εναντιον των τουρκοκυπριων

Με την σημερινη θεση του, το ΑΚΕΛ ταυτιζεται πληρως με τις επιλογες της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης που θελει να χρησιμοποιησει την ενταξη σαν οπλο εναντιον των αντιπαλων της, των τουρκοκυπριων και τουρκων καπιταλιστων.

Στην αποφαση επισημαινεται «η δυνατοτητα ασκησης πιεσης στην Τουρκια για λυση εν οψει της προσπαθειας της Κυπρου να προσεγγισει την Ε.Ε. και της μεταφορας του προβληματος με πιο αποφαστικο τροπο στα κεντρα λυψης αποφασεων της Ε.Ε.»

Στο ιδιο στοχευουν και οι προϋποθεσεις και οι οροι που βαζει η αποφαση για την ενταξη: «Πιθανη ενταξη ειτε πριν ειτε μετα τη λυση να αφορα σαφως ολοκληρο το εδαφος της Κυπριακης Δημοκρατιας» και η «προοπτικη ενταξης να ειναι ανεξαρτητη απο την διαδικασια ενταξης της Τουρκιας».

Αναγκαιο κακο;

Βεβαια σε μια εποχη που η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων προκαλουν τις αντιδρασεις εκατομμυριων εργαζομενων και νεολαιων σε ολοκληρη την Ευρωπη θα ηταν δυσκολο για το ΑΚΕΛ να υποσχεθει οτι με την ενταξη θα καλυτερεψουν και οι συνθηκες δουλειας και η ζωη της εργατικης ταξης. Ετσι στην αποφαση ηταν υποχρεωμενο να επισημανει οτι *«ειμαστε διαιτερα ευαισθητοι σε θεματα διασφαλισης των συνδικαλιστικων δικαιωματων και των εργατικων καταχτησεων (ΑΤΑ, ΤΚΑ κλπ)»*.

Τελικα αναγκαστηκε να παρουσιασει την ενταξη περιπου σαν αναγκαιο κακο. Στην ομιλια του ο Χριστος Χριστου, τονισε οτι *«Το ΑΚΕΛ εδω και πολλες δεκαετιες εχει κανει μεγαλες θυσιες για την υπαρξη και τη σωτηρια της πατριδας μας, χωρις την οποια οι κοινωνικοι αγωνες καθιστανται ανευ περιεχομενου. Η θεση μας για την Ε.Ε. συνεχιζει αυτη τη πορεια.»*

Αυτη ειναι και η ουσια της θεσης του ΑΚΕΛ. Ειναι μια θεση που δειχνει με τον πιο χοντροκομενο τροπο οτι οποιος αντιπολιτευεται την Ε.Ε. και παλιοτερα την ΕΟΚ απο εθνικη και οχι ταξικη σκοπια στο τελος συμβιβαζεται μαζι της.

Αντιδρασεις

Η ανοιχτη υποστηριξη της Ε.Ε. δεν περασε χωρις αντιδρασεις. Μπορει στην Κ.Ε. οι αντιδρασεις να περιοριστηκαν στο 15% των μελων της αλλα μεσα στην βαση ο Χριστοφιας παραδεχτηκε οτι εφτασαν το 30% ενω συμφωνα με Γκαλοπ που δημοσιευτηκε λιγο πριν το Συνεδριο και αφορουσε τους οπαδους ολων των κομματων φανηκε οτι το 46% των μελων του ΑΚΕΛ ειναι αντιθετοι στην ενταξη. Στο συνεδριο τα αποτελεσματα ηταν 600 υπερ, 334 εναντιον και 20 αποχες.

Δεν ειναι τυχαιο οτι ο Λακης Θεοδουλου μελος της Κ.Ε. και ηγετης της «αλλης αποψης για την Ε.Ε.» που παρουσιαστηκε στο συνεδριο απαντωντας στο επιχειρημα οτι η νεα θεση εκφραζει την αλλαγη μεσα στη ελληνοκυπριακη κοινωνια αλλα και μεσα στα μελη του κομματος ειπε οτι *«αν η Κ.Ε. εκφραζονταν εναντια στην ενταξη στην Ε.Ε. τοτε η θεση αυτη θα ειχε την υποστηριξη της συντιπρικης πληψηφειας των μελων του κομματος»*.

Χαρακτηριστικο της μεγαλης αντιδρασης ειναι και το γεγονος οτι η Κ.Ε. αναγκαστηκε στην τελικη της προταση να συμπεριλαβει την προνοια οτι: *«Τον τελικο λογο για τυχον ενταξη της Κυπρου στην Ε.Ε. θα πρεπει να τον εχει ο κυπριακος λαος»*. Απορριψαν ομως εισηγηση για δημοψηφισμα με την δικαιολογια οτι αυτο θα δωσει την δυνατοτητα στον Ντεκτας να μιλα για χωριστα δημοψηφισματα.

Συγκυβερνηση

Η δευτερη δικαιολογια που εδωσε η ηγεσια του ΑΚΕΛ για την αναγκη αλλαγης της θεσης του για την Ε.Ε. ηταν η αναγκη δημιουργιας ενος «πλατιου μετωπου των προοδευτικων δυναμεων» για τις προεδρικες του '98.

Μεσα σε αυτες τις δυναμεις ο Χριστοφιας εβαλε ολα τα κομματα της αντιπολιτευσης, ακομα και το ΔΗΚΟ με την προϋποθεση οτι θα αποχωρησει απο τη συγκυβερνηση.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που το ΑΚΕΛ υιοθετει δεξιες επιλογες για να μπορεσει να στησει «λαϊκο μετωπο» για καταληψη της εξουσιας. Το εχει κανει πολλες φορες στο παρελθον. Βαφτιζει διαφορους αστους σαν προοδευτικους και κανει δεξιες προσαρμογες για να μπορεσει να στηριξει μαζι τους συμμαχιες. Ακομα και με την παραταξη των ενωτικων συμμαχησε το '59-'60 στις πρωτες προεδρικες εκλογες εναντιον του Μακαριου. Αργοτερα βαφτησε τον Μακαριο προοδευτικο και συμμαχησε μαζι του. Τα ιδια εκανε με τον Κυπριανου και τον Βασιλειου.

Για να στησει αυτες τις συμμαχιες το ΑΚΕΛ στηριξε ή το λιγοτερο ανεχτηκε ολες τις επιλογες της αρχουσας ταξης, οπως τις επιθεσεις σε βαρος των τουρκοκυπριων και δεχτηκε τον πολιτικη των θυσιων για χαρη της «εθνικης οικονομιας» και της «εθνικης ενοτητας».

Τα ιδια κανει και σημερα, για να πεισει παλι καποιους αστους να ειναι υποψηφιοι του.

Βεβαια μια τετοια προοπτικη απο μονη της δεν θα μπορουσε να δικαιολογησει στα ματια της βασης του την υποστηριξη της ενταξης ουτε και θα μπορουσε να κινητοποιησει τη βαση του για τις εκλογες που ερχονται αφου δοκιμαστηκε για τοσα χρονια χωρις να προσφερει τιποτα στην εργατικη ταξη. Αντιθετα παρα τις «θυσιες» και τους συμβιβασμους αποτυχε να εμποδισει ακομα και τον Κληριδη απο το να αναρριχηθει στην εξουσια, που τον παρουσιαζε σαν μαυρο φασισμο.

Η προταση για λαϊκο μετωπο αυτη τη φορα συμπληρωνεται με την υποσχεση οτι το ΑΚΕΛ «θα διεκδικησει το μεριδιο του στην εξουσια», και οτι «δεν θα στηριξει απλα την κυβερνηση αλλα θα ειναι συγκυβερνηση».

Θελει δηλαδη να εχει τους δικους του υπουργους, τους δικους του ανθρωπους στην αστυνομια, στα υπουργεια, στους ημικρατικους οργανισμους.

Με αυτο η ηγεσια του ΑΚΕΛ θελει να χρυσωσει το χαπι της υποστρηριξης της ενταξης και να κινητοποιησει τους οπαδους του για τις βουλευτικες εκλογες. Η σταση που κρατησε μεχρι σημερα σαν αντιπολιτευση εχει απογοητευσει πολλους αριστερους που περιμεναν οτι το ΑΚΕΛ θα αντιπολιευονταν το Συναγερμο και τον Κληριδη και θα υπερασπιζε μαχητικα τα συμφεροντα της εργατικης ταξης. Η υποσχεση για συγκυβερνηση ελπιζουν οτι θα συσπηρωσει αυτο το κοσμο κατω απο την προοπτικη της μελοντικης συμμετοχης στην εξουσια.

Αδιεξοδα

Ειναι αμφιβολο ομως αν αυτη η προοπτικη θα καθησυχασει τις αντιδρασεις των πιο μαχητικων κομματιων της βασης του ΑΚΕΛ και της εργατικης ταξης.

Ηδη μεσα στο συνεδριο ακουστηκαν αρκετες διαμαρτυριες για το ειδος της αντιπολιτευσης που κανει το ΑΚΕΛ και ιδιαιτερα σε σχεση με τους εξοπλισμους. Αρκετοι συνεδροι εκφραστηκαν εναντιον των εξοπλισμων ενω μπηκε αποψη ακομα και να μην ψηφιζει το κομμα τους στρατιωτικους εξοπλισμους στη Βουλη. Κατι που αναγκασε το Χριστοφια στο τελικο του κλεισιμο να σταθει αρκετα σε αυτο το ζητημα.

Το 18ο Συνεδριο ηταν σιγουρα μεγαλη απογοητευση για οσους μεσα στο ΑΚΕΛ περιμεναν πως τα πραγματα θα μπορουσαν να ειναι διαφορετικα και οτι το κομμα μπορει να αλλαξει προς τα αριστερα.

Οταν πριν μερικα χρονια υποστηριζαμε οτι το κομμα θα υποστηριξει ανοιχτα την ενταξη στην Ε.Ε. αρκετοι συντροφοι απο το ΑΚΕΛ μας ελεγαν οτι αυτο δεν προκειτα να γινει και οτι ακομα και να δοκιμασει να το κανει η ηγεσια δεν θα περασει μεσα στη βαση. Η αποφαση για την Ε.Ε. ηταν σιγουρα ενα χαστουκι σε ολους αυτους τους συντροφους.

Ο δρομος της αλλαγης απο τα μεσα για το ΑΚΕΛ εχει κλεισει εδω και πολυ καιρο. Η μονη πραγματικη προοπτικη που υπαρχει για τους αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας ειναι το χτισιμο ενος πραγματικα επαναστατικου κομματος που να ακολουθα μια ταξικη πολιτικη, να παλευει για σοσιαλισμο και οχι να συμβιβαζεται με τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες. Αυτη η προοπτικη ειναι σημερα τοσο επικαιρη οσο και ρεαλιστικη.

Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΑΡΩΝΟΥΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Η Γαλλία βρίσκεται στα πρόθυρα εξέγερσης με το μεγαλύτερο κύμα απεργιών και διαδηλώσεων εδώ και χρόνια να ταρακουνά την συντηρητική κυβέρνηση των Σιράκ και Ζιπέ.

"Η κυβέρνηση έχει κηρύξει πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενους και τους φοιτητές. Αλλά «*αν αγωνιστούμε ενωμένοι μπορούμε να κερδίσουμε*" δήλωσε ο Φιλίπ που έπαιρνε μέρος στη μεγάλη διαδήλωση των 100,000 που την Παρασκευή 24 του Νιόβρη σταμάτησε τα πάντα στο Παρίσι σε μία μεγαλειώδη επίδειξη δύναμης.

Πίσω απο τις κινητοποιήσεις που σαρρώνουν τις τελευταίες βδομάδες τη Γαλλία, από τη μια άκρη ως την άλλη, βρίσκονται οι προσπάθειες του Σιράκ και του Ζιπέ να ικανοποιήσουν τα "κριτήρια σύγκλισης". Να εξασφαλίσουν για τον γαλλικό καπιταλισμό τη θέση του πλάι στη Γερμανία, στο κέντρο της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Γι'αυτό βιάζονται τώρα και προσπαθούν με μία επίθεση σε όλα τα μέτωπα να μειώσουν τις συντάξεις να διαλύσουν το σύστημα υγείας, να αποδεκατίσουν την παδεία, να πετσοκόψουν τις συγκοινωνίες, να ξεπουλήσουν τα κρατικά εργοστάσια, να αυξήσουν τους φόρους.

Η προκληση

Ο Σιράκ και ο Ζιπέ παριστάνουν σήμερα τους "σκληρούς". Προσπαθούν να δώσουν την εικόνα μιας κυβέρνησης αποφασισμένης και αδίστακτης που είχει τον έλεγχο και είναι ικανή να επιβάλει "πάση θυσία" τα μέτρα της.

Οι απεργίες, οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια, οι καθημερινές διαδηλώσεις δείχνουν σήμερα πόσο απατηλή ειναι αυτή η εικόνα.

Ο γάλλος πρωθυπουργός Ζιπέ παραδέχτηκε οτι "Αν δύο εκατομμύρια άνθρωποι κατεβούν στους δρόμους τότε η κυβέρνηση μου δεν θα επιζήσει."

Οι εργάτες και οι φοιτητές πήραν την δήλωση σαν πρόκληση: ο στόχος της μεγάλης συγκέντρωσης που προετοιμάζουν για τις 17 Δεκέμβρη είναι δύο εκατομμύρια διαδηλωτές.

Ακόμα η Γαλλία δείχνει πόσο λάθος είναι οι θεωρείες που λένε ότι οι εργάτες δεν μπορούν πια να αντιδράσουν γιατί έχουν γίνει παθητικοί, γιατί τα συνδικάτα διαλύονται και οι συνδικαλιστές ηγέτες θα ξεπουλάνε πάντα τους εργατικούς αγώνες.

Το τελευταίο κύμα διαμαρτυριών ενάντια στην κυβερνητική πολιτική της λιτότητας και των περικοπών άρχισε, στα τέλη του Νιοβρη, με χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικούς να κατεβαίνουν στους δρόμους απαιτώντας μεγαλύτερα κονδύλια για την εκπαίδευση.

Εγιναν μεγάλες διαδηλώσεις σε ολόκληρη την χώρα. 40,000 χιλιάδες πηραν μέρος στην διαδήλωση φοιτητών που έγινε στο Παρίσι, την μεγαλύτερη εδώ και πολλά χρόνια. Εντυπωσιακές διαδηλώσεις έγιναν στην Τουλούζ, την Λυόν και το Μοντεπελιερ.

"*Ποτέ πριν δεν είδα ανθρώπους τόσο έτοιμους για αγώνα*" δήλωσε ένας τριτοετής φοιτητής. Η διάθεση για αγώνα απλώνεται σε ολόκληρη την εργατική τάξη.

Οι απεργιες

Ο σπινθήρας που άπλωσε τις διαμαρτυρίες είναι ενα νομοσχέδιο της κυβέρνησης για την υγεία και τις συντάξεις. Τα κυβερνητικά σχέδια περιλαμβάνουν περικοπές 6 δισεκατομυρίων στερλινών και ένα πακέττο αυξημένων φορολογικών μέτρων. Στόχος των μέτρων είναι να μειωθούν οι δημόσιες δαπάνες για να ικανοποιηθούν οι όροι που βάζει η Ευρωπαϊκη Ενωση για την οικονομία και την συμμετοχή της Γαλλίας στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα.

Το γαλλικό κοινοβούλιο, όπου κυριαρχεί η δεξιά, πέρασε τα μέτρα της συντηρητικής κυβέρνησης του Ζιπέ με τεράστια διαφορά, 463 υπέρ και 87 εναντίον. Τα αφεντικά και οι τραπεζίτες μέσα και έξω απο την Γαλλία ήταν κατενθουσιασμένα.

Το γαλλικό φράγκο βγήκε δυναμωμένο στις χρηματιστικές αγορές και η αξία των μετοχών στο χρηματιστήριο του Παρισίου ανέβηκε καθώς ανακοινώθηκαν οι περικοπές.

Σήμερα η συντηρητική κυβέρνηση είναι τρομοκρατημένη. Οι μέρες της μπορεί να είναι μετρημένες, κι'αυτό λίγους μόνο μήνες μετά την εκλογική νίκη του Ζάκ Σιράκ με μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Ωστόσο φαίνεται ότι η κυβέρνηση με την πλάτη στο τοίχο δεν έχει άλλη εκλογή και είναι αποφασισμένη να αναμετρηθεί με το εργατικό κίνημα.

Η μάχη εναντια στα σχέδια της κυβέρνησης για περικοπές, την παγοποίηση των μισθών στο δημόσιο τομέα, τις ιδιωτικοποιησεις έχει τώρα πία μεταφερθεί στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς.

Περισσότεροι απο τα δύο τρίτα των γάλλων ειναι αντίθετοι με τα αυτα τα σχέδια, παρά την καταιγίδα της προπαγάνδας απο πολιτικούς και υπέρμαχους των περικοπών.

Οι υπάλληλοι των σιδηροδρόμων, που έχουν να αντιμετωπίσουν ένα ιδιαίτερα βάρβαρο πρόγραμμα περικοπών, συνεχίζουν την απεργία τους. Μαζί τους ενώνονται συνεχώς και νέα τμήματα της γαλλικής δημόσιας υπηρεσίας όπως ταχυδρομικοί και εκπαιδευτικοί ενώ απεργίες προγραμματίζονται και στον ιδωτικό τομέα.

Οι απεργίες είναι μία πολύ καλή ευκαιρία για να ανακοπεί η άνοδος των φασιστών. Με τους εργάτες στους δρόμους οι φασίστες δεν έχουν τίποτε να πούν. Ο Λε Πέν έχει λουφάξει και ο Μεγκρέ, ένας απο τους εκπροσώπους του, δήλωσε ότι το Εθνικό Μέτωπο δεν υποστηρίζει ούτε την κυβέρνηση ούτε τους απεργούς. Ζήτησε να φύγουν οι ξένοι εργάτες επειδή παίρνουν δήθεν τις δουλείες των Γάλλων. Αλλά κανένας δεν τους δίνει τώρα σημασία. Ακόμα και οι εργάτες και φοιτητές που ψήφισαν τον Λε Πεν μπορούν να τραβηχτούν τώρα μακρία απο την επιρροή των φασιστών.

Τα Συνδικατα

Ενα πλατύ μέτωπο συνδικάτων, ανάμεσα τους και η πανίσχυρη ομοσπονδία CGT, έχουν καλέσει σε απεργίες και διαδηλώσεις με στόχο να υποχρεώσουν την κυβέρνηση να αποσύρει το πρόγραμμα περικοπών στην υγεία και τις κοινωνικές ασφαλισεις.

Δυστηχώς, όπως και εδώ στην Κύπρο, οι ηγέτες των συνδικάτων με την συμπεριφορά τους δεν βοηθούν ώστε οι διαμαρτυρίες να είναι όσο γίνεται πιο αποτελεσματικές.

Διάφοροι ηγέτες του Σοσιαλιστικού Κόμματος συμφωνούν με την συντηρητική παράταξη οτι η χώρα δεν μπορεί να αντέξει τα σημερινά επίπεδα κοινωνικών παροχών.

Η οργη των φοιτητων και εργατων εκφραζεται στο συνθημα του πλακατ: "Φοιτητες και εργατες, Γαλλοι και ξενοι ενωμενοι εναντια στη λιτοτητα και τις περικοπες

Ποτέ δεν υποδείχνουν π.χ. οτι αν τα εκατομμύρια των ανέργων είχαν δουλειά τότε θα δημιουργούσαν αρκετό πλούτο και θα πλήρωναν αρκετούς φόρους για να επεκταθεί και οχι να μειωθεί το κράτος προνοίας.

Ούτε αναφέρουν τα δισεκατομμύρια που σπαταλούνται στις πυρηνικές δοκιμές και τα πυρηνικά όπλα ή ακόμα στα εξοπλιστικά προγράματα όπως το μαχητικό ευρωαεροπλάνο.

Οι ηγέτες των συντεχνιών έχουν αναγκαστεί να καλέσουν σε απεργίες και διαμαρτυρίες αλλά αντί να ενώνονται ενάντια στην κυβέρνηση μανουβράρουν ο ένας ενάντια στον άλλο.

Στήν Γαλλία μόνο το 10% των εργαζομένων είναι οργανωμένο στα σωματεία ένα ποσοστό μικρό αν συγκριθεί με την οργανωτικότητα στην Κύπρο που ξεπερνά το 75%. Αλλά το 10% δεν εκφράζει την πραγματική δύναμη των συνδικάτων.

Στην Γαλλία όπως και στην Κύπρο δεν υπάρχει οργάνωση ομπρέλλα για τις διάφορες εργατικές οργανώσεις αλλά τρείς μεγάλες συνομοσπονδίες-η CGT, η CFDT και η FO-με 600,000 περίπου μέλη η κάθε μία. Η CFDT συνδέεται με το Σοσιαλιστικό Κόμμα-που κυβέρνησε χωρίς διακοπή τα τελεταία 15 χρόνια. Η CGT ελέγχεται απο το Γαλλικό ΚΚ που έχει μεγάλη δύναμη στους κυριώτερους τομείς της βιομηχανίας. Η FO προήλθε απο μία δεξία διάσπαση της CGT και είναι αρκετά ισχυρή στο δημόσια τομέα.

Η CGT και η FO στηρίζουν τις κινητοποιήσεις ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Οι ηγέτες τους αντάλλαξαν χειραψία για πρώτη φορά δημόσια μετά απο πολλά χρόνια. Ομως η ενότητα τους δεν είναι πραγματική. Παραμένουν αντίπαλοι και ανταγωνιστές για την επιρροή μέσα στο εργατικό κίνημα.

Αλλά υπάρχει η πίεση απο τα κάτω. Οι εργάτες της βάσης θέλουν ενότητα και αυτό πιέζει τις ηγεσίες σε ένα είδος συνεργασίας. Για χρόνια τώρα οι ηγεσίες των συνδικάτων δεν κάνουν τίποτα και δεν μπορούν πια να συνεχίσουν έτσι.

Οι φοιτητες

Το άπλωμα των εργατικών κινητοποιήσεων έρχεται ταυτόχρονα με την άνοδο των κινητοποιήσεων των φοιτητών με διαδηλώσεις και καταλήψεις σ'ολόκληρη την χώρα. Το φοιτητικό κίνημα απαιτά αύξηση των κονδυλίων πού διαθέτει το κράτος για την εκπαίδευση. Ζητά περισσότερα λεφτά για κολλέγια και περισσότερους καθηγητές.

Οι φοιτητές ενώθηκαν με την μεγάλη διαδήλωση της Παρασκευής με το σύνθημα "Φοιτητές - Εργάτες - Αλληλεγγύη" και οι εργάτες τους καλωσόρισαν με ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

Τα προβλήματα στα σχολεία και τα πανεπιστήμια είναι μεγάλα. "*Δεν υπάρχουν αρκετά βιβλία ούτε καθηγητές. Στις τάξεις καθόμαστε στο πάτωμα.*" λέει ή Κριστέλ αντιπρόσωπος στην εθνική επιτροπή δράσης των φοιτητών.

Το κίνημα των φοιτητών φαίνεται να φουντώνει με γρήγορους ρυθμούς και ενώνει μαύρους και λευκούς φοιτητές ενάντια στον πραγματικό τους εχθρό. "*Ζητούμε ίση μεταχείριση για τους ξένους φοιτητές πού υποφέρουν απο διακρίσεις της κυβέρνησης και της αστυνομίας*" λέει ο Μπρούνο φοιτητής στο πανεπιστήμιο του Εβρί.

"Ολα άλλαξαν τόσο απότομα.", λέει η Στεφανί φοιτήτρια στο Παρίσι, "Πολλοί άνθρωποι άρχισαν να σκέφτοντε οτι μπορούν να αλλάξουν πράγματα. Οσα περισσότερα κάνουμε ολο και περισσότερα φαίνονται τότε δυνατά!"

Οι φοιτητές έχουν υιοθετήσει το αίτημα των συνδικάτων για να αποσυρθούν τα σχέδια της κυβέρνησης ενάντια στην υγεία και τις συντάξεις.

Το φαντασμα του '68

Ο τρόμος ενος νέου "68", όπου φοιτητές και εργαζόμενοι ενώθηκαν στην μεγαλύτερη γενική απεργία και γονάτησαν τους κυβερνήτες της Γαλλίας, φαινεται να απλώνεται στην άρχουσα τάξη.

Ομώς το ίδιο φαίνεται να συμβαίνει και με τους ηγετες των συνδικάτων που αντί να συντονίζουν την δράση και τις διαμαρτυρίες για να αναγκάσουν τον Ζιπέ και την άρχουσα τάξη σε υποχώριση βλέπουν το φαντασμα του 68, όπως είπε και ο ηγέτης του συνδικάτου Force Ouvriere, σαν τον μεγαλύτερο τους φόβο.

Η Γαλλία δείχνει σήμερα που οδηγούν όλα αυτά που οι καπιταλιστές της Ευρώπης συμφώνησαν στο Μάαστριχτ πριν απο 5 χρόνια. Στην εξέγερση!

Για να μήν ηττώνται οι αγώνες των εργαζομένων ή να μένουν στην μέση και η εργατική τάξη να φορτώνεται την κρίση των αστών, για να περάσουμε απο την εξέγερση στην ανατροπή του καπιταλισμού και το σοσιαλισμό χρειάζεται το κτίσημο μίας πραγματικά επαναστατικής οργάνωσης, ενός επαναστατικού σοσιαλιστικού εργατικού κόμματος στην Γαλλία, οπως και σε κάθε αλλη χώρα του κόσμου.

Σταυρος Σιδερας